

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

58. årgang

20. juli 2015

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2015/C 236/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2015/C 236/02 Sag C-546/12 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. maj 2015 — Ralf Schröder mod EF-Sortsmyndigheden (CPVO) og Jørn Hansson (Appel — EF-sortsbeskyttelse — EF-Sortsmyndigheden (CPVO) — forordning (EF) nr. 2100/94 — artikel 20 og 76 — forordning (EF) nr. 874/2009 — artikel 51 — anmodning om indledning af en procedure om ugyldiggørelse af en EF-sortsbeskyttelse — princippet om oplysning af sagen ex officio — proceduren for EF-Sortsmyndighedens appelkammer — væsentlige beviser) 2

2015/C 236/03	Sag C-182/13: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. maj 2015 — Valerie Lyttle m.fl. mod Bluebird UK Bidco 2 Limited (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Industrial Tribunals, (Northern Ireland) — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — kollektive afskedigelser — direktiv 98/59/EF — artikel 1, stk. 1, første afsnit, litra a) — begrebet »virksomhed« — metode til beregning af antallet af afskedigede arbejdstagere)	2
2015/C 236/04	Sag C-352/13 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. maj 2015 — Cartel Damage Claims (CDC) Hydrogen Peroxide SA mod Akzo Nobel NV, Solvay SA/NV, Kemira Oyj og FMC Foret SA (anmodning om en præjudiciel afgørelse fra Landgericht Dortmund — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område — forordning (EF) nr. 44/2001 — specielle kompetenceregler — artikel 6, nr. 1) — sag anlagt mod flere sagsøgte med hjemsted i forskellige medlemsstater, som har deltaget i et kartel, der er blevet erklæret i strid med artikel 81 EF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, med henblik på at det fastslås, at de er solidarisk ansvarlige for betaling af erstatning og pålæg om fremlæggelse af oplysninger — kompetence for den ret, ved hvilken sagen er anlagt, i forhold til de medsagsøgte — sagen frafaldet i forhold til den sagsøgte, der har hjemsted i den medlemsstat, hvor den ret, ved hvilken sagen er anlagt, er beliggende — kompetence i sager om erstatning uden for kontraktforhold — artikel 5, nr. 3) — værnetingsklausuler — artikel 23 — effektiv gennemførelse af kartelforbuddet)	3
2015/C 236/05	Sag C-392/13: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. maj 2015 — Andrés Rabal Cañas mod Nexea Gestión Documental SA og Fondo de Garantía Salarial (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social nº33 de Barcelona — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — kollektive afskedigelser — direktiv 98/59/EF — begrebet »virksomhed« — metode til beregning af antallet af afskedigede arbejdstagere)	4
2015/C 236/06	Sag C-399/13 P: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 4. juni 2015 — Stichting Corporate Europe Observatory mod Europa-Kommissionen og Forbundsrepublikken Tyskland (Appel — forordning (EF) nr. 1049/2001 — aktindsigt i EU-institutionernes dokumenter — dokumenter vedrørende handelsmæssige forhandlinger mellem EU og Republikken Indien — fuld aktindsigt — afslag)	5
2015/C 236/07	Sag C-445/13 P: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 7. maj 2015 — Voss of Norway ASA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 7, stk. 1, litra b) — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — tredimensionalt tegn, der består af formen på en cylinderformet flaske)	6
2015/C 236/08	Sag C-497/13: Domstolens dom (Første Afdeling) af 4. juni 2015 — F. Faber mod Autobedrijf Hazet Ochten BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 1999/44/EF — forbrugerkøb og garantier i forbindelse hermed — erhververs status — egenskab af forbruger — varens manglende overensstemmelse med det aftalte — pligt til at underrette sælgeren — manglende overensstemmelse, der har vist sig senest seks måneder efter varens levering — bevisbyrde)	6
2015/C 236/09	Sag C-516/13: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 13. maj 2015 — Dimensione Direct Sales srl og Michele Labianca mod Knoll International Spa (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — ophavsret — direktiv 2001/29/EF — artikel 4, stk. 1 — ret til spredning — begrebet »spredning til almenheden« — en erhvervsdrivende fra en medlemsstats salgstilbud og reklame på sin internetside og ved forsendelser til og i pressen i en anden medlemsstat — reproduktioner af ophavsretligt beskyttede møbler, som tilbydes med henblik på erhvervelse uden samtykke fra indehaveren af eneretten til spredning — tilbud eller reklame, som ikke fører til erhvervelse af originalen eller af eksemplarer af et beskyttet værk)	7

2015/C 236/10	Sag C-536/13: Domstolens dom (Store Afdeling) af 13. maj 2015 — »Gazprom« OAO (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Litauen) (Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — samarbejdet om civile retlige spørgsmål — forordning (EF) nr. 44/2001 — anvendelsesområde — voldgift — ikke omfattet — anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske voldgiftskendelser — forbud nedlagt af en voldgiftsret i en medlemsstat — forbud mod indledning eller fortsættelse af en sag ved en ret i en anden medlemsstat — retterne i en medlemsstats beføjelse til at nægte at anerkende en voldgiftskendelse — New York-konventionen)	8
2015/C 236/11	Sag C-543/13: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 4. juni 2015 — Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank mod E. Fischer-Lintjens (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Centrale Raad van Beroep — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — social sikring af vandrende arbejdstagere — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 27 — bilag VI, afsnit R, punkt 1, litra a) og b) — begrebet »ret til pension eller rente i medfør af lovgivningen i to eller flere medlemsstater« — naturalydelse — tildeling af en pension med tilbagevirkende kraft i henhold til bopælsmedlemsstatens lovgivning — modtagelse af sundhedsydelse underlagt betingelse om at tegne en obligatorisk sygeforsikring — attest på ikke-forsikringspligt i henhold til bopælsmedlemsstatens lovgivning om obligatorisk sygeforsikring — efterfølgende ingen bidragspligt i denne medlemsstat — tilbagetrækning af denne attest med tilbagevirkende kraft — umuligt at tilslutte sig en obligatorisk sygeforsikring med tilbagevirkende kraft — afbrydelse af en sådan forsikrings dækning ved sygdom — den effektive virkning af forordning nr. 1408/71)	9
2015/C 236/12	Sag C-560/13: Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. maj 2015 — Finanzamt Ulm mod Ingeborg Wagner-Raith (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — frie kapitalbevægelser — undtagelse — kapitalbevægelser, der vedrører levering af finansielle tjenesteydelser — national lovgivning, som fastsætter fast beskatning af kapitalindtægter fra kapitalandele i udenlandske investeringsfonde — sorte fonde)	10
2015/C 236/13	Sag C-579/13: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. juni 2015 — P og S mod Commissie Sociale Zekerheid Breda og College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amstelveen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Centrale Raad van Beroep — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — tredjelandsskatsborgeres status som fastboende udlænding — direktiv 2003/109/EF — artikel 5, stk. 2, og artikel 11, stk. 1 — national lovgivning, hvorefter tredjelandsskatsborgere, der har status som fastboende udlændinge, under bødeansvar pålægges en integrationspligt, der skal dokumenteres ved en prøve)	10
2015/C 236/14	Sag C-657/13: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. maj 2015 — Verder LabTec GmbH & Co. KG mod Finanzamt Hilden (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — etableringsfrihed — artikel 49 TEUF — restriktioner — opkrævning i rater af skat på ikke-realiserede kapitalgevinster — opretholdelsen af fordelingen af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne — proportionalitet)	11
2015/C 236/15	Sag C-678/13: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 4. juni 2015 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen (Traktatbrud — moms — direktiv 2006/112/EF — bilag III — anvendelse af en nedsat momssats på medicinsk udstyr, hjælpemidler og andre apparater samt på farmaceutiske produkter).	11
2015/C 236/16	Sag C-682/13 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 4. juni 2015 — Andechser Molkerei Scheitz GmbH mod Europa-Kommissionen (Appel — folkesundhed — EU-liste over fødevarer, der er godkendt til anvendelse i fødevarer — steviolglycosider — betingelser for antagelse til realitetsbehandling — søgsmålsinteresse)	12

2015/C 236/17	Sag C-5/14: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 4. juni 2015 — Kernkraftwerke Lippe-Ems GmbH mod Hauptzollamt Osnabrück (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 267 TEUF — procedure med henblik på kontrol af forfatningsmæssighed — undersøgelse af en national lovs overensstemmelse med såvel EU-retten som den pågældende medlemsstats forfatning — en national rets mulighed for at anmode Domstolen om en præjudiciel afgørelse — national lovgivning, der foreskriver opkrævning af en afgift på anvendelse af nukleart brændsel — direktiv 2003/96/EF og 2008/118/EF — artikel 107 TEUF — artikel 93 EA, 191 EA og 192 EA)	13
2015/C 236/18	Sag C-15/14 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 4. juni 2015 — Europa-Kommissionen mod MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. (Appel — statsstøtte — aftale mellem den ungarske stat og olie- og gasselskabet MOL om mineafgifter i forbindelse med udvinding af kulbrinter — senere ændring af et lovligt afgiftssystem med forhøjelse af satsen — afgiftsforhøjelse, som ikke gælder for MOL — afgørelse, som erklærer en støtte uforenelig med det indre marked — selektiv karakter)	14
2015/C 236/19	Sag C-53/14 P: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 21. maj 2015 — JAS Jet Air Service France (SARL) mod Europa-Kommissionen (Appel — toldunion og fælles toldtarif — EF-toldkodeks — artikel 239 — gennemførelsesforordning til toldkodeksen — artikel 905 — indførsel af jeans fra USA — indførselsafgifter — afgørelse, hvorved det fastslås, at fritagelsen for disse afgifter ikke er berettiget — ingen »særlig situation«)	14
2015/C 236/20	Sag C-65/14: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. maj 2015 — Charlotte Rosselle mod Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI), Union nationale des mutualités libres (UNM) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal du travail de Nivelles — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 92/85/EØF — foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer — artikel 11, nr. 2) og 4) — tjenestemand, som har tjenestefrihed af personlige årsager med henblik på at arbejde som lønmodtager — afslag på at tildele hende en barselsydelse med den begrundelse, at hun i sin egenskab af lønmodtager ikke har tilbagelagt den prøvetid, der giver ret til visse sociale ydelser)	15
2015/C 236/21	Sag C-161/14: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. juni 2015 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (Traktatbrud — det fælles merværdiafgiftssystem — direktiv 2006/112/EF — artikel 98, stk. 2 — punkt 10 i bilag III — nedsat momssats på levering, opførelse, renovering og ombygning af boliger som led i en socialpolitik — punkt 10a i bilag III — nedsat momssats på renovering og reparation af private boliger, bortset fra materialer, som udgør en betydelig del af værdien af den leverede ydelse — national lovgivning, hvorefter en nedsat momssats finder anvendelse på leveringer af tjenesteydelser i form af installation og leveringer af »energibesparende materialer«)	15
2015/C 236/22	Sag C-195/14: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 4. juni 2015 — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. mod Teekanne GmbH & Co. KG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2000/13/EF — mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler — artikel 2, stk. 1, litra a), nr. i), og artikel 3, stk. 1, nr. 2) — mærkning, der er af en sådan art, at den vildleder køberen med hensyn til levnedsmidlers sammensætning — ingrediensliste — anvendelse af angivelsen »hindbær-vanilje-eventyr« og af billeder af hindbær og vaniljebloomster på indpakningen af en frugtte, som ikke indeholder disse ingredienser)	16

2015/C 236/23	Sag C-262/14: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 21. maj 2015 — Sindicatul Cadrelor Militare Disponibilizate în rezervă și în retragere (SCMD) mod Ministerul Finanțelor Publice (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Neamț — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — direktiv 2000/78/EF — artikel 2, artikel 3, stk. 1, og artikel 6 — forbud mod forskelsbehandling på grund af alder — forskelsbehandling på baggrund af tilhørsforhold til en faggruppe eller arbejdsstedet — national lovgivning, der med visse forbehold forbyder kumulering af alderspension med arbejdsindtægter fra beskæftigelse inden for den offentlige sektor — automatisk ophør af ansættelses- tjenesteforholdet)	17
2015/C 236/24	Sag C-269/14: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 21. maj 2015 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland) — sag anlagt af Kansaneläkelaitos (Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — direktiv 2004/18/EF — artikel 1, stk. 4 — koncessionskontrakt om tjenesteydelser — begreb — en samlet kontrakt mellem en social sikringsmyndighed og en række taxiselkaber, der fastlægger en elektronisk procedure for direkte godtgørelse af de sikredes transportomkostninger og et system til bestilling af transportmidlerne)	18
2015/C 236/25	Sag C-285/14: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 4. juni 2015 — Directeur général des douanes et droits indirects og Directeur régional des douanes et droits indirects d’Auvergne mod Brasserie Bouquet SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra cour de cassation — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — direktiv 92/83/EØF — punktafgift — øl — artikel 4 — små uafhængige bryggerier — reduceret punktafgiftssats — betingelser — ingen drift på licens — drift på grundlag af en fremstillingsproces tilhørende tredjemand og autoriseret af denne — autoriseret anvendelse af denne tredjemands varemærker)	18
2015/C 236/26	Sag C-322/14: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. maj 2015 — Jaouad El Majdoub mod CarsOnTheWeb.Deutschland GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Krefeld — Tyskland) (Retligt samarbejde på det civilretlige område — retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 23 — aftale om værneting — formkrav — elektronisk meddelelse, som varigt dokumenterer aftalen — begreb — almindelige salgsbetingelser, der kan læses og udskrives via et link, som gør det muligt at vise dem i et nyt vindue — teknik, hvorved accepten foretages ved et klik)	19
2015/C 236/27	Sag C-339/14: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 21. maj 2015 — straffesag mod Andreas Wittmann (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Nürnberg) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2006/126/EF — gensidig anerkendelse af kørekort — periode med forbud — en medlemsstats udstedelse af kørekort før ikrafttrædelsen af en periode med forbud i den medlemsstat, hvor den pågældende har sin sædvanlige bopæl — grunde til nægtelse, i den medlemsstat, hvor den pågældende har sin sædvanlige bopæl, af at anerkende gyldigheden af et kørekort udstedt i en anden medlemsstat)	19
2015/C 236/28	Sag C-349/14: Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. maj 2015 — Ministre délégué, chargé du budget mod Marlène Pazdziej (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d’État — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter — artikel 12, stk. 2 — skat, som opkræves af de lokale myndigheder hos de personer, som råder over eller har brugsret til en bolig på disses områder — loft — social foranstaltning — hensyntagen til løn, vederlag og honorarer, som udbetales af Den Europæiske Union til dens tjenestemænd og øvrige ansatte)	20
2015/C 236/29	Sag C-275/14: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 5. februar 2015 — Jednostka Innowacyjno-Wdrożeniowa Petrol S.C. Paczusi Maciej i Puławski Ryszard mod Minister Finansów (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen) (Præjudiciel forelæggelse — beskatning af energiprodukter — direktiv 2003/96/EF — artikel 2, stk. 3 — direkte virkning — additiver til motorbrændstof henhørende under KN-kode 3811)	21

2015/C 236/30	Sag C-578/14: Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 4. juni 2015 — Argenta Spaarbank NV mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — selskabsskat — direktiv 90/435/EØF — artikel 1, stk. 2, og artikel 4, stk. 2 — moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater — fælles beskatningsordning — moderselskabets mulighed for at fradrage skattepligtigt udbytte — faktisk og retlig baggrund for tvisten i hovedsagen — begrundelserne for nødvendigheden af en besvarelse af det præjudicielle spørgsmål — ikke tilstrækkelige oplysninger — åbenbart afvisningsgrundlag)	21
2015/C 236/31	Sag C-150/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sächsisches Oberverwaltungsgericht (Tyskland) den 30. marts 2015 — Der Bundesbeauftragte für Asylangelegenheiten mod N	22
2015/C 236/32	Sag C-173/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 17. april 2015 — GE Healthcare GmbH mod Hauptzollamt Düsseldorf.	23
2015/C 236/33	Sag C-175/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumænien) den 20. april 2015 — Taser International Inc. mod SC Gate 4 Business SRL og Cristian Mircea Anastasiu	24
2015/C 236/34	Sag C-184/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Spanien) den 23. april 2015 — Florentina Martínez Andrés mod Servicio Vasco de Salud.	25
2015/C 236/35	Sag C-192/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 24. april 2015 — T. D. Rease og P. Wullems mod College bescherming persoonsgegevens	26
2015/C 236/36	Sag C-197/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Spanien) den 29. april 2015 — Juan Carlos Castrejana López mod Ayuntamiento de Vitoria	26
2015/C 236/37	Sag C-208/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 5. maj 2015 — Stock '94 Szolgálató Zrt. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)	27
2015/C 236/38	Sag C-210/15 P: Appel iværksat den 6. maj 2015 af Republikken Polen til prøvelse af dom afsagt af Retten den 25. februar 2015 i sag T-257/13, Republikken Polen mod Europa-Kommissionen	28
2015/C 236/39	Sag C-215/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven kasatsionen sad (Bulgarien) den 11. maj 2015 — Vasilka Ivanova Gogova mod Ilia Dimitrov Iliev.	29
2015/C 236/40	Sag C-237/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Ireland (Irland) den 22. maj 2015 — Minister for Justice and Equality mod Francis Lanigan.	30
2015/C 236/41	Sag C-242/15 P: Appel iværksat den 27. maj 2015 af Land Hessen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 17. marts 2015 i sag T-89/09, Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG mod Europa-Kommissionen.	30
2015/C 236/42	Sag C-246/15 P: Appel iværksat den 28. maj 2015 af Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 17. marts 2015 i sag T-89/09, Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG mod Europa-Kommissionen	31

Retten

- 2015/C 236/43 Forenede sager T-544/12 og T-546/12: Rettens dom af 3. juni 2015 — Pensa Pharma mod KHIM — Ferring og Farmaceutisk Laboratorium Ferring (PENSA PHARMA og pensa) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket PENSA PHARMA og EF-figurmærket pensa — de ældre, nationale og benelux ordmærker PENTASA — udtrykkeligt samtykke til registrering af EF-varemærket inden der er indgivet begæring om ugyldighed — artikel 53, stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 og artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009) 33
- 2015/C 236/44 Sag T-254/13: Rettens dom af 4. juni 2015 — Stayer Ibérica mod KHIM — Korporaciya »Masternet« (STAYER) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-figurmærket STAYER — det ældre internationale ordmærke STAYER — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009) 33
- 2015/C 236/45 Sag T-376/13: Rettens dom af 4. juni 2015 — Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein mod ECB (Aktindsigt — afgørelse 2004/258/EF — udvekslingsaftale af 15. februar 2012 mellem Grækenland og ECB og Eurosystemets nationale centralbanker — bilag A og B — delvist afslag på aktindsigt — offentlighedens interesse — Unionens eller en medlemsstats valutapolitik — ECB eller Eurosystemets nationale centralbankers interne finanser — stabiliteten af det finansielle system i Unionen) 34
- 2015/C 236/46 Sag T-448/13: Rettens dom af 3. juni 2015 — Bora Creations mod KHIM — Beauté prestige international (essence) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket essence — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009) 35
- 2015/C 236/47 Sag T-514/13: Rettens dom af 10. juni 2015 — AgriCapital mod KHIM — agri.capital (AGRI.CAPITAL) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket AGRI.CAPITAL — de ældre EF-ordmærker AgriCapital og AGRICAPITAL — relativ registreringshindring — manglende lighed mellem tjenesteydelserne — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009) 36
- 2015/C 236/48 Sag T-559/13: Rettens dom af 3. juni 2015 — Giovanni Cosmetics mod KHIM — Vasconcelos & Gonçalves (GIOVANNI GALLI) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket GIOVANNI GALLI — det ældre EF-ordmærke GIOVANNI — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — et fornavns og et efternavns fornødne særpræg) 36
- 2015/C 236/49 Sag T-578/13: Rettens dom af 3. juni 2015 — Luxembourg Pamol (Cyprus) og Luxembourg Industries mod Kommissionen (Annullationssøgsmål — plantebeskyttelsesmidler — offentliggørelse af dokumenter vedrørende optagelse af aktive stoffer — afslag på en anmodning om fortrolig behandling af visse oplysninger — den anfægtede retsakt kan ikke tilskrives sagsøgte — afvisning) 37
- 2015/C 236/50 Sag T-604/13: Rettens dom af 3. juni 2015 — Levi Strauss mod KHIM — L&O Hunting Group (101) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket 101 — det ældre EF-ordmærke 501 — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009) 38

2015/C 236/51	Sag T-658/13 P: Rettens dom af 3. juni 2015 — BP mod FRA (Appel — personalesag — kontraktansat — ansatte i Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder — ikkeforlængelse af en tidsbegrænset kontrakt for en tidsbegrænset periode — ret til kontradiktion — omplacering til en anden afdeling indtil kontraktens udløb — vurdering af de faktiske omstændigheder — urigtig gengivelse af beviserne — begrundelsespligt)	38
2015/C 236/52	Sag T-140/14: Rettens dom af 4. juni 2015 — Bora Creations mod KHIM (gel nails at home) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket gel nails at home — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	39
2015/C 236/53	Sag T-222/14: Rettens dom af 4. juni 2015 — Deluxe Laboratories mod KHIM (deluxe) (EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket deluxe — absolutte registreringshindringer — manglende fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — manglende beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009 — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009 — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009)	40
2015/C 236/54	Sag T-273/14: Rettens dom af 3. juni 2015 — Lithomex mod KHIM — Glaubrecht Stingel (LITHOFIX) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket LITHOFIX — de ældre nationale og internationale ordmærker LITHOFIN — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — lighed mellem varerne — ingen forpligtelse til at foretage undersøgelse i forhold til samtlige varer omfattet af det ældre varemærke — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009)	40
2015/C 236/55	Sag T-556/14 P: Rettens dom af 9. juni 2015 — Navarro mod Kommissionen (Appel — personalesag — kontraktansat — ansættelse — indkaldelse af interessetilkendegivelser — krævede minimumskvalifikationer — afslag på ansættelse — tilsidesættelse af artikel 116, stk. 2, i Personalerettens procesreglement — retlig fejl — urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder)	41
2015/C 236/56	Sag T-562/14: Rettens dom af 4. juni 2015 — Yoo Holdings mod KHIM — Eckes-Granini Group (YOO) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket YOO — ældre nationalt og internationalt ordmærke YO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	42
2015/C 236/57	Sag T-175/15: Sag anlagt den 10. april 2015 — Mabrouk mod Rådet.	42
2015/C 236/58	Sag T-227/15: Sag anlagt den 27. april 2015 — Redpur mod KHIM — Redwell Manufaktur (Redpur)	43
2015/C 236/59	Sag T-239/15: Sag anlagt den 15. maj 2015 — Cryo-Save mod KHIM — MedSkin Solutions Dr. Suwelack (Cryo-Save)	44
2015/C 236/60	Sag T-240/15: Sag anlagt den 18. maj 2015 — Grupo Bimbo mod KHIM (Formen på stænger med fire ringe).	45
2015/C 236/61	Sag T-242/15: Sag anlagt den 18. maj 2015 — ACDA m.fl. mod Kommissionen	45
2015/C 236/62	Sag T-246/15: Sag anlagt den 15. maj 2015 — Ivanyushchenko mod Rådet	46

2015/C 236/63	Sag T-259/15: Sag anlagt den 26. maj 2015 — Close og Cegelec mod Parlamentet	48
2015/C 236/64	Sag T-276/15: Sag anlagt den 26. maj 2015 — Edison mod KHIM — Eolus Vind (e)	48
2015/C 236/65	Sag T-293/15: Sag anlagt den 5. juni 2015 — Banimmo mod Kommissionen	49

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2015/C 236/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 228 af 13.7.2015

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 221 af 6.7.2015

EUT C 213 af 29.6.2015

EUT C 205 af 22.6.2015

EUT C 198 af 15.6.2015

EUT C 190 af 8.6.2015

EUT C 178 af 1.6.2015

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. maj 2015 — Ralf Schräder mod EF-Sortsmyndigheden (CPVO) og Jørn Hansson

(Sag C-546/12 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-sortsbeskyttelse — EF-Sortsmyndigheden (CPVO) — forordning (EF) nr. 2100/94 — artikel 20 og 76 — forordning (EF) nr. 874/2009 — artikel 51 — anmodning om indledning af en procedure om ugyldiggørelse af en EF-sortsbeskyttelse — princippet om oplysning af sagen ex officio — proceduren for EF-Sortsmyndighedens appelkammer — væsentlige beviser)

(2015/C 236/02)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Ralf Schräder (ved advokat T. Leidereiter)

De andre parter i appelsagen: EF-Sortsmyndigheden (CPVO) (ved M. Ekvad, som befuldmægtiget, bistået af Rechtsanwalt A. von Mühlendahl) og Jørn Hansson (ved Rechtsanwalt G. Würtenberger)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Ralf Schräder betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 9.2.2013.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. maj 2015 — Valerie Lyttle m.fl. mod Bluebird UK Bidco 2 Limited (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Industrial Tribunals, (Northern Ireland) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-182/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — kollektive afskedigelser — direktiv 98/59/EF — artikel 1, stk. 1, første afsnit, litra a) — begrebet »virksomhed« — metode til beregning af antallet af afskedigede arbejdstagere)

(2015/C 236/03)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Industrial Tribunals, (Northern Ireland)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Valerie Lyttle, Sarah Louise Halliday, Clara Lyttle og Tanya McGerty

Sagsøgt: Bluebird UK Bidco 2 Limited

Konklusion

Begrebet »virksomhed« i artikel 1, stk. 1, første afsnit, litra a), nr. ii), i Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser skal fortolkes på samme måde som det begreb, der er omhandlet i samme afsnits litra a), nr. i).

Artikel 1, stk. 1, første afsnit, litra a), nr. ii), direktiv 98/59 skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for en national lovgivning, der fastlægger en pligt til at informere og høre arbejdstagerne ved afskedigelse af mere end 20 arbejdstagere i en særskilt virksomhed i en bedrift inden for en periode på 90 dage, men ikke i tilfælde, hvor det samlede antal afskedigelser i samtlige virksomheder eller i visse virksomheder i en bedrift under samme periode når op på eller overstiger tærsklen på 20 arbejdstagere.

⁽¹⁾ EUT C 189 af 29.6.2013.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. maj 2015 — Cartel Damage Claims (CDC) Hydrogen Peroxide SA mod Akzo Nobel NV, Solvay SA/NV, Kemira Oyj og FMC Foret SA (anmodning om en præjudiciel afgørelse fra Landgericht Dortmund — Tyskland)

(Sag C-352/13 P) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område — forordning (EF) nr. 44/2001 — specielle kompetenceregler — artikel 6, nr. 1) — sag anlagt mod flere sagsøgte med hjemsted i forskellige medlemsstater, som har deltaget i et kartel, der er blevet erklæret i strid med artikel 81 EF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, med henblik på at det fastslås, at de er solidarisk ansvarlige for betaling af erstatning og pålæg om fremlæggelse af oplysninger — kompetence for den ret, ved hvilken sagen er anlagt, i forhold til de medsagsøgte — sagen frafaldet i forhold til den sagsøgte, der har hjemsted i den medlemsstat, hvor den ret, ved hvilken sagen er anlagt, er beliggende — kompetence i sager om erstatning uden for kontraktforhold — artikel 5, nr. 3) — værnetingsklausuler — artikel 23 — effektiv gennemførelse af kartelforbuddet)

(2015/C 236/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Dortmund

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Cartel Damage Claims (CDC) Hydrogen Peroxide SA

Sagsøgte: Akzo Nobel NV, Solvay SA/NV, Kemira Oyj og FMC Foret SA

Konklusion

- 1) Artikel 6, nr. 1), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at reglen om forening af kompetencerne i tilfælde, hvor der er flere sagsøgte således som fastsat i denne bestemmelse, kan finde anvendelse i forbindelse med en erstatningssag om solidarisk ansvar og om krav om fremlæggelse af oplysninger inden for rammerne heraf, der er anlagt mod virksomheder, som har deltaget på forskellig måde geografisk og tidsmæssigt i en sammenhængende og vedvarende overtrædelse af EU-retten kartelforbud, og som er fastslået i en kommissionsbeslutning, og dette endog i tilfælde, hvor sagsøgeren har hævet sit søgsmål mod den eneste af de medsagsøgte, som er hjemmehørende i den medlemsstat, hvori den ret, ved hvilken sagen er anlagt, er beliggende, medmindre det godtgøres, at der findes en hemmelig forståelse mellem sagsøgeren og den pågældende sagsøgte med henblik på kunstigt at skabe eller opretholde betingelserne for anvendelsen af denne bestemmelse på tidspunktet for anlæggelsen af sagen.
- 2) Artikel 5, nr. 3), i forordning 44/2001 skal fortolkes således, at når de sagsøgte, der er hjemmehørende i forskellige medlemsstater, afkræves erstatning på grund af en samlet og vedvarende overtrædelse, som er begået i flere medlemsstater på forskellige tidspunkter og på forskellige steder, idet denne tilsidesættelse af artikel 101 TEUF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992 er blevet fastslået af Europa-Kommissionen, er skadetilføjelsen foregået i forhold til hvert angiveligt offer individuelt, idet hver af dem i henhold til artikel 5, nr. 3), kan vælge at anlægge sag enten ved retten på det sted, hvor det pågældende kartel definitivt blev indgået, eller i givet fald det sted, hvor et særligt arrangement blev truffet, som kan identificeres som den eneste skadevoldende begivenhed i forhold til den skade, der hævdes at være lidt, eller ved retten på det sted, hvor virksomheden selv har hovedsæde.
- 3) Artikel 23, stk. 1, i forordning nr. 44/2001 skal fortolkes således, at den i forbindelse med erstatningssøgsmål for tilsidesættelse af kartelforbuddet i artikel 101 TEUF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992 tillader, at der tages hensyn til værningsklausuler, som er indeholdt i leveringsaftaler, selv hvis dette medfører en fravigelse af reglerne om en rets internationale kompetence i henhold til forordningens artikel 5, nr. 3), og/eller artikel 6, nr. 1), under forudsætning af, at disse klausuler henviser til tvister vedrørende ansvar som følge af en overtrædelse af konkurrenceretten.

⁽¹⁾ EUT C 298 af 12.10.2013.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. maj 2015 — Andrés Rabal Cañas mod Nexea Gestión Documental SA og Fondo de Garantía Salarial (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social n°33 de Barcelona — Spanien)

(Sag C-392/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — kollektive afskedigelser — direktiv 98/59/EF — begrebet »virksomhed« — metode til beregning af antallet af afskedigede arbejdstagere)

(2015/C 236/05)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social n°33 de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Andrés Rabal Cañas

Sagsøgte: Nexea Gestión Documental SA og Fondo de Garantía Salarial

Konklusion

- 1) Artikel 1, stk. 1, første afsnit, litra a), i Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, der som eneste referenceenhed indfører bedriften og ikke virksomheden, såfremt anvendelsen af dette kriterium er til hinder for anvendelsen af den i direktivets artikel 2-4 omhandlede informations- og høringsprocedure i de tilfælde, hvor de omhandlede afskedigelser ville skulle defineres som »kollektive afskedigelser« efter definitionen i direktivets artikel 1, stk. 1, første afsnit, litra a), såfremt virksomheden var blevet anvendt som referenceenhed.
- 2) Artikel 1, stk. 1, i direktiv 98/59 skal fortolkes således, at der med henblik på at afgøre, om der er foretaget »kollektive afskedigelser« som omhandlet i denne bestemmelse, ikke skal tages hensyn til individuelle arbejdskontrakter, der er indgået for et bestemt tidsrum eller med henblik på en bestemt arbejdsopgave, i de tilfælde, hvor ophøret indtræder ved ansættelseskontraktens udløb eller arbejdsopgavens ophør.
- 3) Artikel 1, stk. 2, litra a), i direktiv 98/59 skal fortolkes således, at der med henblik på at afgøre, om der er foretaget kollektive afskedigelser inden for rammerne af arbejdskontrakter, der er indgået for et bestemt tidsrum eller med henblik på en bestemt arbejdsopgave, ikke kræves, at grunden til den kollektive afskedigelse hidrører fra et og samme kollektive aftalegrundlag vedrørende samme tidsrum eller arbejdsopgave.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 7.9.2013.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 4. juni 2015 — Stichting Corporate Europe Observatory mod Europa-Kommissionen og Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-399/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — forordning (EF) nr. 1049/2001 — aktindsigt i EU-institutionernes dokumenter — dokumenter vedrørende handelsmæssige forhandlinger mellem EU og Republikken Indien — fuld aktindsigt — afslag)

(2015/C 236/06)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Stichting Corporate Europe Observatory (ved solicitor S. Crosby)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved F. Clotuche-Duvieusart og I. Zervas, som befuldmægtigede) og Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og J. Möller, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Stichting Corporate Europe Observatory betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 274 af 21.9.2013.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 7. maj 2015 — Voss of Norway ASA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-445/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 7, stk. 1, litra b) — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — tredimensionalt tegn, der består af formen på en cylinderformet flaske)

(2015/C 236/07)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Voss of Norway ASA (ved advocati F. Jacobacci og B La Tella)

De andre parter i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved V. Melgar, som befuldmægtiget) og Nordic Spirit AB (publ)

Intervenient til støtte for appellanten: International Trademark Association (ved avocat T. de Haan, advocaten F. Folmer og S. Klos samt solicitor S. Helmer)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Voss of Norway ASA betaler sagens omkostninger.
- 3) The International Trademark Association bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 344 af 23.11.2013.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 4. juni 2015 — F. Faber mod Autobedrijf Hazet Ochten BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden — Nederlandene)

(Sag C-497/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 1999/44/EF — forbrugerkøb og garantier i forbindelse hermed — erhververs status — egenskab af forbruger — varens manglende overensstemmelse med det aftalte — pligt til at underrette sælgeren — manglende overensstemmelse, der har vist sig senest seks måneder efter varens levering — bevisbyrde)

(2015/C 236/08)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: F. Faber

Sagsøgt: Autobedrijf Hazet Ochten BV

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbruger køb og garantier i forbindelse hermed skal fortolkes således, at den nationale ret, for hvilken der verserer en tvist om en aftale, som kan være omfattet af anvendelsesområdet for dette direktiv, er forpligtet til at efterprøve, om erhververen kan karakteriseres som forbruger som omhandlet i det nævnte direktiv, så snart den råder over de oplysninger vedrørende de retlige eller faktiske omstændigheder, som denne prøvelse kræver, eller kan råde over dem efter en simpel anmodning om oplysninger, selv hvis sidstnævnte ikke har påberåbt sig denne egenskab.
- 2) Artikel 5, stk. 3, i direktiv 1999/44 skal fortolkes således, at den skal anses for ligeværdig med en national regel, der inden for den nationale retsorden har rang af en ufravigelig retsgrundsætning, og at den nationale ret er forpligtet til af egen drift at anvende enhver bestemmelse i den nationale lovgivning, der sikrer dens gennemførelse i national ret.
- 3) Artikel 5, stk. 2, i direktiv 1999/44 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national regel, som bestemmer, at forbrugeren for at kunne gøre brug af sine rettigheder i henhold til dette direktiv skal underrette sælgeren om den manglende overensstemmelse inden for en rimelig frist, på betingelse af, at denne forbruger har en frist på mindst to måneder fra den dato, hvor den manglende overensstemmelse blev konstateret, til at give denne underretning, at oplysningerne udelukkende kun skal vedrøre eksistensen af den nævnte manglende overensstemmelse, og at forbrugeren ikke underlægges bevisregler, som gør det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt for den nævnte forbruger at udøve sine rettigheder.
- 4) Artikel 5, stk. 3, i direktiv 1999/44 skal fortolkes således, at den regel, hvorefter den manglende overensstemmelse formodes at have eksisteret på leveringstidspunktet
  - finder anvendelse, når forbrugeren kan bevise, at salgsgenstanden ikke er i overensstemmelse med aftalen, og at den pågældende manglende overensstemmelse er opstået, dvs. fysisk har vist sig, inden for en frist på 6 måneder fra leveringen. Forbrugeren er hverken forpligtet til at bevise årsagen til denne manglende overensstemmelse eller til at bevise, at den kan tilskrives sælgeren
  - kun kan tilsidesættes, hvis sælgeren i tilstrækkelig grad kan bevise, at den nævnte manglende uoverensstemmelses årsag eller oprindelse findes i en omstændighed, som er indtrådt efter leveringen.

⁽¹⁾ EUT C 367 af 14.12.2013.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 13. maj 2015 — Dimensione Direct Sales srl og Michele Labianca mod Knoll International Spa (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-516/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — ophavsret — direktiv 2001/29/EF — artikel 4, stk. 1 — ret til spredning — begrebet »spredning til almenheden« — en erhvervsdrivende fra en medlemsstats salgstilbud og reklame på sin internetside og ved forsendelser til og i pressen i en anden medlemsstat — reproduktioner af ophavsretligt beskyttede møbler, som tilbydes med henblik på erhvervelse uden samtykke fra indehaveren af eneretten til spredning — tilbud eller reklame, som ikke fører til erhvervelse af originalen eller af eksemplarer af et beskyttet værk)

(2015/C 236/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Dimensione Direct Sales srl og Michele Labianca

Sagsøgt: Knoll International Spa

Konklusion

Artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet skal fortolkes således, at den gør det muligt for en indehaver af eneretten til spredning af et beskyttet værk at modsætte sig et salgstilbud eller en målrettet reklame vedrørende originalen eller et eksemplar af dette værk, selv om det ikke er godtgjort, at denne reklame har givet anledning til, at en køber i Unionen har erhvervet den beskyttede genstand, for så vidt som den nævnte reklame opfordrer forbrugerne i den medlemsstat, hvor det nævnte værk er ophavsretligt beskyttet, til at erhverve det.

⁽¹⁾ EUT C 367 af 14.12.2013.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 13. maj 2015 — »Gazprom« OAO (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Litauen)

(Sag C-536/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — samarbejdet om civile spørgsmål — forordning (EF) nr. 44/2001 — anvendelsesområde — voldgift — ikke omfattet — anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske voldgiftskendelser — forbud nedlagt af en voldgiftsret i en medlemsstat — forbud mod indledning eller fortsættelse af en sag ved en ret i en anden medlemsstat — retterne i en medlemsstats beføjelse til at nægte at anerkende en voldgiftskendelse — New York-konventionen)

(2015/C 236/10)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Tiltalt i straffesagen

Appellant: »Gazprom« OAO

Procesdeltagere: Lietuvos Respublika

Konklusion

Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at en ret i en medlemsstat anerkender og fuldbyrder — eller at den nægter at anerkende og fuldbyrde — en voldgiftskendelse, der forbyder en part at fremsætte visse påstande ved en ret i denne medlemsstat, for så vidt som denne forordning ikke regulerer anerkendelse og fuldbyrdelse i en medlemsstat af en voldgiftskendelse afsagt af en voldgiftsret i en anden medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 377 af 21.12.2013.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 4. juni 2015 — Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank mod E. Fischer-Lintjens (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Centrale Raad van Beroep — Nederlandene)

(Sag C-543/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — social sikring af vandrende arbejdstagere — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 27 — bilag VI, afsnit R, punkt 1, litra a) og b) — begrebet »ret til pension eller rente i medfør af lovgivningen i to eller flere medlemsstater« — naturalydelse — tildeling af en pension med tilbagevirkende kraft i henhold til bopælsmedlemsstatens lovgivning — modtagelse af sundhedsydelse underlagt betingelse om at tegne en obligatorisk sygeforsikring — attest på ikke-forsikringspligt i henhold til bopælsmedlemsstatens lovgivning om obligatorisk sygeforsikring — efterfølgende ingen bidragspligt i denne medlemsstat — tilbagebetaling af denne attest med tilbagevirkende kraft — umuligt at tilslutte sig en obligatorisk sygeforsikring med tilbagevirkende kraft — afbrydelse af en sådan forsikrings dækning ved sygdom — den effektive virkning af forordning nr. 1408/71)

(2015/C 236/11)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Centrale Raad van Beroep

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Sagsøgt: E. Fischer-Lintjens

Konklusion

Artikel 27 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1992/2006 af 18. december 2006, sammenholdt med bilag VI, afsnit R, punkt 1, litra a) og b), i den nævnte forordning nr. 1408/71, skal fortolkes således, at en person under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede skal anses for at have ret til pension fra begyndelsen af den periode, for hvilken denne pension rent faktisk er blevet udbetalt til denne person, uanset tidspunktet for, hvornår retten til denne pension formelt blev fastslået, og herunder, i givet fald, når denne begynder at løbe for datoen for afgørelsen om tildeling af samme pension.

Artikel 27 og artikel 84a i forordning nr. 1408/71, som ændret og ajourført ved forordning nr. 118/97, som ændret ved forordning nr. 1992/2006, sammenholdt med forordningens bilag VI, afsnit R, punkt 1, litra a) og b), skal fortolkes således, at de under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter det ikke er muligt for en modtager af en pension, som ydes af denne medlemsstat med et års tilbagevirkende kraft, at tilslutte sig en obligatorisk sygeforsikring med samme tilbagevirkende kraft, og som bevirker, at denne modtager fratages enhver beskyttelse på det sociale område, uden at alle de relevante omstændigheder, bl.a. de omstændigheder, som vedrører dennes personlige situation, tages i betragtning.

⁽¹⁾ EUT C 15 af 18.1.2014.

**Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. maj 2015 — Finanzamt Ulm mod Ingeborg Wagner-Raith
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)**

(Sag C-560/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — frie kapitalbevægelser — undtagelse — kapitalbevægelser, der vedrører levering af finansielle tjenesteydelser — national lovgivning, som fastsætter fast beskatning af kapitalindtægter fra kapitalandele i udenlandske investeringsfonde — sorte fonde)

(2015/C 236/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt Ulm

Sagsøgt: Ingeborg Wagner-Raith

Procesdeltager: Bundesministerium der Finanzen

Konklusion

Artikel 64 TEUF skal fortolkes således, at en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som fastsætter en fast beskatning af indtægter oppebåret af indehavere af kapitalandele i ikke-hjemmehørende investeringsfonde, såfremt sidstnævnte ikke har opfyldt visse lovkrav, udgør en foranstaltning, som omhandler kapitalbevægelser, der vedrører levering af finansielle tjenesteydelser som omhandlet i nævnte bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 25.1.2014.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. juni 2015 — P og S mod Commissie Sociale Zekerheid Breda og College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amstelveen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Centrale Raad van Beroep — Nederlandene)

(Sag C-579/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding — direktiv 2003/109/EF — artikel 5, stk. 2, og artikel 11, stk. 1 — national lovgivning, hvorefter tredjelandstatsborgere, der har status som fastboende udlændinge, under bødeansvar pålægges en integrationspligt, der skal dokumenteres ved en prøve)

(2015/C 236/13)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Centrale Raad van Beroep

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: P og S

Sagsøgte: Commissie Sociale Zekerheid Breda og College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amstelveen

Konklusion

Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding, herunder navnlig direktivets artikel 5, stk. 2, og artikel 11, stk. 1, er ikke til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som under bødeansvar pålægger tredjelandsstatsborgere, som allerede har status som fastboende udlændinge, en forpligtelse til at bestå en integrationsprøve, forudsat at gennemførelsen heraf ikke kan bringe virkeliggørelsen af de med nævnte direktiv forfulgte formål i fare, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve. Spørgsmålet om, hvorvidt nævnte status er opnået før eller efter, at denne forpligtelse blev pålagt, er ikke relevant i denne henseende.

(¹) EUT C 24 af 25.1.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. maj 2015 — Verder LabTec GmbH & Co. KG mod Finanzamt Hilden (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-657/13) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — etableringsfrihed — artikel 49 TEUF — restriktioner — opkrævning i rater af skat på ikke-realiserede kapitalgevinster — opretholdelsen af fordelingen af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne — proportionalitet)

(2015/C 236/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Verder LabTec GmbH & Co. KG

Sagsøgt: Finanzamt Hilden

Konklusion

Artikel 49 TEUF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en skattelovgivning i en medlemsstat som den i hovedsagen omhandlede, som i tilfælde af overførsel af et aktiv fra et selskab beliggende på denne medlemsstats område til samme virksomheds faste driftssted beliggende på en anden medlemsstats område foreskriver, at de ikke-realiserede kapitalgevinster af disse aktiver, som er opstået på den første medlemsstats område, skal opgøres og beskattes, og at opkrævningen af skatten vedrørende disse skal fordeles over ti år.

(¹) EUT C 71 af 8.3.2014.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 4. juni 2015 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-678/13) (¹)

(Traktatbrud — moms — direktiv 2006/112/EF — bilag III — anvendelse af en nedsat momssats på medicinsk udstyr, hjælpemidler og andre apparater samt på farmaceutiske produkter)

(2015/C 236/15)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved L. Lozano Palacios og D. Milanowska, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 96-98 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, sammenholdt med bilag III til dette direktiv, idet den på følgende leveringer, der er omhandlet i punkt 82, 92 og 103 i bilag nr. 3 til ustawa o podatku od towarów i usług (lov om afgift på varer og tjenesteydelser) af 11. marts 2004, har anvendt en nedsat momssats:
  - medicinsk udstyr, hjælpemidler og andre apparater, der ikke udelukkende er forbeholdt handicappedes personlige brug, eller ikke normalt anvendes til at lindre eller behandle handicap
  - produkter, som ikke er farmaceutiske produkter, der normalt anvendes til sundhedspleje, sygdomsforebyggelse og medicinsk og veterinærmedicinsk behandling, eller svangerskabsforebyggende produkter og hygiejnebeskyttelsesmidler til kvinder.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Europa-Kommissionen og Republikken Polen betaler hver deres omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 61 af 1.3.2014.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 4. juni 2015 — Andechser Molkerei Scheitz GmbH mod Europa-Kommissionen

(Sag C-682/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — folkesundhed — EU-liste over fødevarer-tilsætningsstoffer, der er godkendt til anvendelse i fødevarer — steviolglycosider — betingelser for antagelse til realitetsbehandling — søgsmålsinteresse)

(2015/C 236/16)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Andechser Molkerei Scheitz GmbH (ved Rechtsanwalt H. Schmidt)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved S. Grünheid og P. Ondrůšek, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Andechser Molkerei Scheitz GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 45 af 15.2.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 4. juni 2015 — Kernkraftwerke Lippe-Ems GmbH mod Hauptzollamt Osnabrück (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg — Tyskland)

(Sag C-5/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 267 TEUF — procedure med henblik på kontrol af forfatningsmæssighed — undersøgelse af en national lovs overensstemmelse med såvel EU-retten som den pågældende medlemsstats forfatning — en national rets mulighed for at anmode Domstolen om en præjudiciel afgørelse — national lovgivning, der foreskriver opkrævning af en afgift på anvendelse af nukleart brændsel — direktiv 2003/96/EF og 2008/118/EF — artikel 107 TEUF — artikel 93 EA, 191 EA og 192 EA)

(2015/C 236/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kernkraftwerke Lippe-Ems GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Osnabrück

Konklusion

- 1) Artikel 267 TEUF skal fortolkes således, at en national ret, som nærer tvivl med hensyn til en national lovgivnings forenelighed med såvel EU-retten som den pågældende medlemsstats forfatning, hverken er afskåret fra muligheden for eller, i givet fald, fritaget for forpligtelsen til at forelægge Den Europæiske Unions Domstol spørgsmål om fortolkningen eller gyldigheden af EU-retten på grund af, at der verserer en procedure med henblik på kontrol af forfatningsmæssigheden af denne lovgivning for den nationale ret, som har til opgave at udøve denne kontrol.
- 2) Artikel 14, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet og artikel 1, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, i medfør af hvilken der opkræves en afgift på anvendelse af nukleart brændsel til erhvervmæssig produktion af elektricitet.
- 3) Artikel 107 TEUF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, i medfør af hvilken der opkræves en afgift på anvendelse af nukleart brændsel til erhvervmæssig produktion af elektricitet.
- 4) Artikel 93, stk. 1, EA, artikel 191 EA, sammenholdt med artikel 3, stk. 1, i protokol (nr. 7) vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, der er vedlagt EU- EUF- og Euratomtraktaten som bilag, samt artikel 192, stk. 2, EA, sammenholdt med artikel 1, stk. 2, EA og artikel 2, litra d), EA, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, i medfør af hvilken der opkræves en afgift på anvendelse af nukleart brændsel til erhvervmæssig produktion af elektricitet.

⁽¹⁾ EUT C 85 af 22.3.2014.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 4. juni 2015 — Europa-Kommissionen mod MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt.

(Sag C-15/14 P) ⁽¹⁾

(Appel — statsstøtte — aftale mellem den ungarske stat og olie- og gasselskabet MOL om mineafgifter i forbindelse med udvinding af kulbrinter — senere ændring af et lovligt afgiftssystem med forhøjelse af satsen — afgiftsforhøjelse, som ikke gælder for MOL — afgørelse, som erklærer en støtte uforenelig med det indre marked — selektiv karakter)

(2015/C 236/18)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn og K. Talabér-Ritz, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. (ved Rechtsanwältin N. Niejahr, og barrister F. Carlin)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 61 af 1.3.2014.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 21. maj 2015 — JAS Jet Air Service France (SARL) mod Europa-Kommissionen

(Sag C-53/14 P) ⁽¹⁾

(Appel — toldunion og fælles toldtarif — EF-toldkodeks — artikel 239 — gennemførelsesforordning til toldkodeksen — artikel 905 — indførsel af jeans fra USA — indførselsafgifter — afgørelse, hvorved det fastslås, at fritagelsen for disse afgifter ikke er berettiget — ingen »særlig situation«)

(2015/C 236/19)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: JAS Jet Air Service France (SARL) (ved avocats T. Gallois og E. Dereviankine)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved A. Caeiros, B.-R. Killmann og C. Soulay, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) JAS Jet Air Service France SARL bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 102 af 7.4.2014.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. maj 2015 — Charlotte Rosselle mod Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI), Union nationale des mutualités libres (UNM) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal du travail de Nivelles — Belgien)

(Sag C-65/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 92/85/EØF — foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer — artikel 11, nr. 2) og 4) — tjenestemand, som har tjenestefrihed af personlige årsager med henblik på at arbejde som lønmodtager — afslag på at tildele hende en barselsydelse med den begrundelse, at hun i sin egenskab af lønmodtager ikke har tilbagelagt den prøvetid, der giver ret til visse sociale ydelser)

(2015/C 236/20)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal du travail de Nivelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Charlotte Rosselle

Sagsøgte: Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI) og Union nationale des mutualités libres (UNM)

Procesdeltager: Institut pour l'égalité des femmes et des hommes (IEFH)

Konklusion

Artikel 11, nr. 4), andet afsnit, i Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer (tiende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), skal fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat nægter en arbejdstager barselsydelse med den begrundelse, at hun i sin egenskab af tjenestemand, der har fået bevilget tjenestefrihed af personlige årsager med henblik på at arbejde som lønmodtager, ikke i forbindelse med dette arbejde som lønmodtager har tilbagelagt den prøvetid, der er fastlagt i national ret for at opnå den nævnte barselsydelse, selv om hun har arbejdet i mere end 12 måneder umiddelbart inden det forventede fødselstidspunkt.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 28.4.2014.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. juni 2015 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-161/14) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — det fælles merværdiafgiftssystem — direktiv 2006/112/EF — artikel 98, stk. 2 — punkt 10 i bilag III — nedsat momssats på levering, opførelse, renovering og ombygning af boliger som led i en socialpolitik — punkt 10a i bilag III — nedsat momssats på renovering og reparation af private boliger, bortset fra materialer, som udgør en betydelig del af værdien af den leverede ydelse — national lovgivning, hvorefter en nedsat momssats finder anvendelse på leveringer af tjenesteydelser i form af installation og leveringer af »energibesparende materialer«)

(2015/C 236/21)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Clausen og C. Soulay, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved L. Christie og M. Holt, som befuldmægtigede, bistået af K. Lasok, QC)

Konklusion

1) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til bestemmelserne i artikel 98 i direktiv 2006/112, som ændret ved direktiv 2009/47, sammenholdt med bilag III til nævnte direktiv, idet det har anvendt en nedsat merværdiafgiftssats på leveringer af tjenesteydelser i form af installation af »energibesparende materialer« og på leveringer af sådanne materialer, der foretages af en person, som installerer de nævnte materialer i en beboelsejendom:

— for så vidt som disse ydelser og leveringer ikke kan anses for »[l]evering, opførelse, renovering og ombygning af boliger som led i en socialpolitik« som omhandlet i punkt 10 i bilag III til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2009/47/EF af 5. maj 2009

— for så vidt som de nævnte ydelser og leveringer falder uden for rammerne af »renovering og reparation af private boliger« som omhandlet i punkt 10a i bilag III til nævnte direktiv

— for så vidt som disse samme ydelser og leveringer, selv når de er omfattet af renovering og reparation af private boliger som omhandlet i punkt 10a i bilag III til dette direktiv, omfatter materialer, der udgør en betydelig del af værdien af de leverede tjenesteydelser.

2) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 212 af 7.7.2014.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 4. juni 2015 — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. mod Teekanne GmbH & Co. KG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-195/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2000/13/EF — mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler — artikel 2, stk. 1, litra a), nr. i), og artikel 3, stk. 1, nr. 2) — mærkning, der er af en sådan art, at den vildleder køberen med hensyn til levnedsmidlers sammensætning — ingrediensliste — anvendelse af angivelsen »hindbær-vanilje-eventyr« og af billeder af hindbær og vaniljebloomster på indpakningen af en frugtte, som ikke indeholder disse ingredienser)

(2015/C 236/22)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Sagsøgt: Teekanne GmbH & Co. KG

Konklusion

Artikel 2, stk. 1, litra a), nr. i), og artikel 3, stk. 1, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 596/2009 af 18. juni 2009, skal fortolkes således, at de er til hinder for, at mærkningen af et levnedsmiddel og dennes nærmere udformning med en bestemt ingrediens' udseende, betegnelse eller grafiske præsentation kan give det indtryk, at denne ingrediens forefindes i dette levnedsmiddel, selv om den faktisk ikke forefindes deri, og dette alene fremgår af ingredienslisten, der står på det nævnte levnedsmiddels indpakning.

⁽¹⁾ EUT C 245 af 28.7.2014.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 21. maj 2015 — Sindicatul Cadrelor Militare Disponibilizate în rezervă și în retragere (SCMD) mod Ministerul Finanțelor Publice (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Neamț — Rumænien)

(Sag C-262/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — direktiv 2000/78/EF — artikel 2, artikel 3, stk. 1, og artikel 6 — forbud mod forskelsbehandling på grund af alder — forskelsbehandling på baggrund af tilhørsforhold til en faggruppe eller arbejdsstedet — national lovgivning, der med visse forbehold forbyder kumulering af alderspension med arbejdsindtægter fra beskæftigelse inden for den offentlige sektor — automatisk ophør af ansættelses- tjenesteforholdet)

(2015/C 236/23)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Neamț

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sindicatul Cadrelor Militare Disponibilizate în rezervă și în retragere (SCMD)

Sagsøgt: Ministerul Finanțelor Publice

Konklusion

Artikel 2, stk. 2, og artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv finder ikke anvendelse på en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der fastsætter et automatisk ophør af arbejdsforholdet eller tjenesteforholdet for ansatte i den offentlige sektor, der modtager en pensionsydelse, der er højere end en gennemsnitlig bruttoløn, og som ikke har valgt at fortsætte dette arbejdsforhold eller tjenesteforhold inden for en fastsat tidsfrist.

⁽¹⁾ EUT C 315 af 15.9.2014.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 21. maj 2015 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland) — sag anlagt af Kansaneläkelaitos

(Sag C-269/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — direktiv 2004/18/EF — artikel 1, stk. 4 — koncessionskontrakt om tjenesteydelser — begreb — en samlet kontrakt mellem en social sikringsmyndighed og en række taxiselskaber, der fastlægger en elektronisk procedure for direkte godtgørelse af de sikredes transportomkostninger og et system til bestilling af transportmidlerne)

(2015/C 236/24)

Processprog: finsk

Forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Part i hovedsagen

Kansaneläkelaitos

Konklusion

Artikel 1, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter skal fortolkes således, at en samlet kontrakt som den i hovedsagen omhandlede kan anses for at udgøre en »koncessionskontrakt om tjenesteydelser« i denne bestemmelses forstand på den betingelse, at den ordregivende myndighed har overdraget hele eller en væsentlig del af den økonomiske driftsrisiko, som den løber, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve under hensyntagen til alle de iboende kendetegn ved de transaktioner, der er omfattet af denne samlede kontrakt.

⁽¹⁾ EUT C 261 af 11.8.2014.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 4. juni 2015 — Directeur général des douanes et droits indirects og Directeur régional des douanes et droits indirects d'Auvergne mod Brasserie Bouquet SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra cour de cassation — Frankrig)

(Sag C-285/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — direktiv 92/83/EØF — punktafgift — øl — artikel 4 — små uafhængige bryggerier — reduceret punktafgiftssats — betingelser — ingen drift på licens — drift på grundlag af en fremstillingsproces tilhørende tredjemand og autoriseret af denne — autoriseret anvendelse af denne tredjemands varemærker)

(2015/C 236/25)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Directeur général des douanes et droits indirects og Directeur régional des douanes et droits indirects d'Auvergne

Sagsøgt: Brasserie Bouquet SA

Konklusion

Betingelsen i artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer — hvorefter et bryggeri ikke må drives på licens — med henblik på anvendelsen af den reducerede punktafgiftssats på øl, er ikke opfyldt, hvis det pågældende bryggeri fremstiller øl i overensstemmelse med en aftale, i medfør af hvilken det har tilladelse til at benytte tredjemands varemærker og fremstillingsproces.

⁽¹⁾ EUT C 261 af 11.8.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. maj 2015 — Jaouad El Majdoub mod CarsOnTheWeb. Deutschland GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Krefeld — Tyskland)

(Sag C-322/14) ⁽¹⁾

(Retligt samarbejde på det civilretlige område — retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 23 — aftale om værneting — formkrav — elektronisk meddelelse, som varigt dokumenterer aftalen — begreb — almindelige salgsbetingelser, der kan læses og udskrives via et link, som gør det muligt at vise dem i et nyt vindue — teknik, hvorved accepten foretages ved et klik)

(2015/C 236/26)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Krefeld

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jaouad El Majdoub

Sagsøgt: CarsOnTheWeb.Deutschland GmbH

Konklusion

Artikel 23, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at den teknik, hvorved de almindelige betingelser, der er anført i en elektronisk indgået salgsaftale som den i hovedsagen omhandlede, og som indeholder en værnetingsaftale, accepteres ved et klik, i denne bestemmelses forstand udgør en elektronisk meddelelse, der varigt dokumenterer værnetingsaftalen, når denne teknik gør det muligt at udskrive og gemme teksten i disse betingelser inden aftaleindgåelsen.

⁽¹⁾ EUT C 315 af 15.9.2014.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 21. maj 2015 — straffesag mod Andreas Wittmann (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Nürnberg)

(Sag C-339/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2006/126/EF — gensidig anerkendelse af kørekort — periode med forbud — en medlemsstats udstedelse af kørekort før ikrafttrædelsen af en periode med forbud i den medlemsstat, hvor den pågældende har sin sædvanlige bopæl — grunde til nægtelse, i den medlemsstat, hvor den pågældende har sin sædvanlige bopæl, af at anerkende gyldigheden af et kørekort udstedt i en anden medlemsstat)

(2015/C 236/27)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Nürnberg

Part i hovedsagen

Andreas Wittmann

Konklusion

Artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort skal fortolkes således, at en foranstaltning, hvorved en medlemsstat, hvor føreren af et køretøj har sin sædvanlige bopæl, ikke kan inddrage kørekortet fra denne person med den begrundelse, at vedkommende allerede ved en tidligere afgørelse har fået inddraget dette, bestemmer, at et nyt kørekort ikke kan udstedes til den nævnte person i en bestemt periode, skal betragtes som en foranstaltning, der begrænser, suspenderer eller inddrager et kørekort i denne bestemmelses forstand, med den konsekvens, at foranstaltningen er til hinder for anerkendelsen af gyldigheden af ethvert kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat før denne periodes udløb. Den omstændighed, at dommen om denne foranstaltning fik retskraft efter udstedelsen af kørekortet i den anden stat, er uden betydning i denne henseende, eftersom dette kørekort blev erhvervet efter afsigelsen af den nævnte dom, og de grunde, som berettigede den nævnte foranstaltning, forelå på tidspunktet for udstedelsen af det nævnte kørekort.

⁽¹⁾ EUT C 372 af 20.10.2014.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. maj 2015 — *Ministre délégué, chargé du budget mod Marlène Pazdziej* (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)

(Sag C-349/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter — artikel 12, stk. 2 — skat, som opkræves af de lokale myndigheder hos de personer, som råder over eller har brugsret til en bolig på disses områder — loft — social foranstaltning — hensyntagen til løn, vederlag og honorarer, som udbetales af Den Europæiske Union til dens tjenestemænd og øvrige ansatte)

(2015/C 236/28)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: *Ministre délégué, chargé du budget*

Sagsøgt: *Marlène Pazdziej*

Konklusion

Artikel 12, stk. 2, i protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, der er opført som bilag til EU-traktaten, EUF-traktaten og Euratom-traktaten, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som tager hensyn til løn, vederlag og honorarer, som udbetales af Den Europæiske Union til dens tjenestemænd og øvrige ansatte ved fastsættelsen af loftet for det beløb, der skal betales i boligskat til de lokale og regionale myndigheder, med henblik på en eventuel fritagelse herfor.

⁽¹⁾ EUT C 372 af 20.10.2014.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 5. februar 2015 — Jednostka Innowacyjno-Wdrożeniowa Petrol S.C. Pacuski Maciej i Puławski Ryszard mod Minister Finansów (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen)

(Sag C-275/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — beskatning af energiprodukter — direktiv 2003/96/EF — artikel 2, stk. 3 — direkte virkning — additiver til motorbrændstof henhørende under KN-kode 3811)

(2015/C 236/29)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jednostka Innowacyjno-Wdrożeniowa Petrol S.C. Pacuski Maciej i Puławski Ryszard

Sagsøgt: Minister Finansów

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 3, andet afsnit, i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter additiver henhørende under kode 3811 i den kombinerede nomenklatur, som er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1031/2008 af 19. september 2008, pålægges punktafgift til en anden sats end den, der er fastsat for det motorbrændstof, til hvilket de tilsættes.
- 2) Artikel 2, stk. 3, andet afsnit, i direktiv 2003/96 skal fortolkes således, at bestemmelsen kan påberåbes af en borger over for den kompetente nationale myndighed under en tvist, der verserer for de nationale domstole, med henblik på at udelukke anvendelsen af en national lovgivning, som er uforenelig med denne bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 171 af 26.5.2015.

Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 4. juni 2015 — Argenta Spaarbank NV mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Belgien)

(Sag C-578/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — selskabsskat — direktiv 90/435/EØF — artikel 1, stk. 2, og artikel 4, stk. 2 — moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater — fælles beskatningsordning — moderselskabets mulighed for at fradrage skattepligtigt udbytte — faktisk og retlig baggrund for tvisten i hovedsagen — begrundelserne for nødvendigheden af en besvarelse af det præjudicielle spørgsmål — ikke tilstrækkelige oplysninger — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2015/C 236/30)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Argenta Spaarbank NV

Sagsøgt: Belgische Staat

Konklusion

Det er åbenbart, at anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgien) ved afgørelse af 28. november 2014, skal afvises.

⁽¹⁾ EUT C 81 af 9.3.2015.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sächsisches Oberverwaltungsgericht (Tyskland) den 30. marts 2015 — Der Bundesbeauftragte für Asylangelegenheiten mod N

(Sag C-150/15)

(2015/C 236/31)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Sächsisches Oberverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Der Bundesbeauftragte für Asylangelegenheiten

Sagsøgt: N

Anden part i sagen: Forbundsrepublikken Tyskland

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 9, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 10, stk. 1, litra b), i direktiv 2011/95/EU ⁽¹⁾ fortolkes således,

- a) at der foreligger en alvorlig krænkelse af religionsfriheden, som er garanteret i henhold til artikel 10, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder og EMRK's artikel 9, stk. 1, og dermed en forfølgelse i henhold til direktivets artikel 9, stk. 1, litra a), hvis religiøse handlinger eller adfærd, der er foreskrevet af en trosklæder, som ansøgeren aktivt bekender sig til, og som er en vigtig del af denne, eller som er baseret på ansøgerens religiøse overbevisning som af særlig vigtighed for dennes religiøse identitet, er forbudte og strafbare i det pågældende hjemland,

eller

- b) er det en forudsætning, at en ansøger, der aktivt bekender sig til en bestemt trosklæder, desuden dokumenterer, at de religiøse handlinger eller den religiøse adfærd, der af denne trosklæder er foreskrevet som en vigtig del, og som i hans hjemland udgør en strafbar trosudøvelse, er »særlig vigtige« og dermed »uundværlige« for ham for at bevare hans religiøse identitet?

2. Skal artikel 9, stk. 3, sammenholdt med artikel 2, litra d), i direktiv 2011/95/EU fortolkes således, at det er en forudsætning for at fastslå en begrundet frygt for forfølgelse og en faktisk risiko (»real risk«) for at blive forfulgt eller udsat for umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf af en af de i artikel 6 i direktiv 2011/95/EU nævnte aktører,

for så vidt angår religiøse handlinger eller religiøs adfærd, der er foreskrevet af en troslære, som ansøgeren aktivt bekender sig til, og som er en vigtig del af denne, eller som er baseret på ansøgerens religiøse overbevisning [org. s. 3] som af særlig vigtighed for dennes religiøse identitet, og som er forbudte og strafbare i hans hjemland,

- a) at der foreligger en vurderende relationsbetragtning i den forstand, at antallet af tilhængere af ansøgerens trosretning, som i strid med forbuddet praktiserer deres tro, skal sættes i forhold til antallet af reelt gennemførte forfølgelsessager i ansøgerens hjemland, og at eventuelle usikkerheder og tilfældigheder i den statslige strafforfølgelsespraksis skal tages med i betragtning,

eller

- b) er det tilstrækkeligt, hvis det i hjemlandets strafforfølgelsespraksis kan påvises, at der i hjemlandet sker faktisk anvendelse af de bestemmelser, ifølge hvilke religiøse handlinger eller adfærd, der er foreskrevet af en troslære, som ansøgeren aktivt bekender sig til, og som er en vigtig del af denne, eller som er baseret på ansøgerens religiøse overbevisning som af særlig vigtighed for dennes religiøse identitet, er strafbare?

3. Er en bestemmelse i den nationale procesret, som forskriver, at den domstol, der skal træffe afgørelse i det materielle spørgsmål, er bundet til revisionsrettens retlige vurdering (i denne sag: VwGO's § 144, stk. 6), forenelig med princippet om EU-rettens forrang, hvis den pågældende domstol ønsker at fortolke en EU-retlig bestemmelse på en anden måde end revisionsretten, men er hindret i at foretage denne fortolkning af EU-retten, selv efter at der er truffet en præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267, stk. 2, TEUF, på grund af den binding til revisionsrettens retlige vurdering, som er fastsat i national ret?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13.12.2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (EUT L 337, s. 9).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 17. april 2015 — GE Healthcare GmbH mod Hauptzollamt Düsseldorf

(Sag C-173/15)

(2015/C 236/32)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: GE Healthcare GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Düsseldorf

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan royalties og licensafgifter som omhandlet i artikel 32, stk. 1, litra c), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 (¹) af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (toldkodeksen) inddrages i toldværdien, selv om det hverken på tidspunktet for kontraktindgåelse eller på det tidspunkt, der er afgørende for, at toldskylden opstår, og som i det omtvistede tilfælde fremgår af toldkodeksens artikel 201, stk. 2, og artikel 214, stk. 1, står fast, at de pågældende royalties og licensafgifter opstår?

- 2) Såfremt spørgsmål 1) skal besvares bekræftende: Kan royalties og licensafgifter for varemærker som omhandlet i toldkodeksens artikel 32, stk. 1, litra c), vedrøre de indførte varer, selv om de også betales for tjenesteydelser og brug af kernen i navnet på den fælles koncern?
- 3) Såfremt spørgsmål 2) skal besvares bekræftende: Kan royalties og licensafgifter for varemærker som omhandlet i toldkodeksens artikel 32, stk. 1, litra c), udgøre en betingelse for salg til udførsel af de til Fællesskabet indførte varer som omhandlet i toldkodeksens artikel 32, stk. 5, litra b), selv om den, der kræver betalingen, er en virksomhed, som er afhængig af sælger og køber, og betalingen faktisk er sket?
- 4) Såfremt spørgsmål 3) skal besvares bekræftende, og royalties og licensafgifter som her til dels vedrører de indførte varer, til dels tjenesteydelser præsteret efter indførslen: Medfører den passende fordeling på grundlag af objektive og målelige oplysninger i henhold til artikel 158, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2454/93⁽¹⁾ af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (gennemførelsesforordningen) og den forklarende bemærkning i gennemførelsesforordningens bilag 23 til toldkodeksens artikel 32, stk. 2, at der kun kan ske en justering af en toldværdi i henhold til toldkodeksens artikel 29, eller er det i tilfælde af, at der ikke kan bestemmes en toldværdi i henhold til toldkodeksens artikel 29, også muligt at anvende opdelingen i henhold til toldkodeksens artikel 158, stk. 3, ved bestemmelse af en toldværdi, der skal fastsættes i henhold til toldkodeksens artikel 31, såfremt der ellers ikke vil blive taget hensyn til disse omkostninger?

⁽¹⁾ EFT L 302, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 253, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumænien) den 20. april 2015 — Taser International Inc. mod SC Gate 4 Business SRL og Cristian Mircea Anastasiu

(Sag C-175/15)

(2015/C 236/33)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Înalta Curte de Casație și Justiție

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Taser International Inc.

Sagsøgte: SC Gate 4 Business SRL og Cristian Mircea Anastasiu

Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 24 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område⁽¹⁾ fortolkes således, at udtrykket »[f]or så vidt en ret i en medlemsstat ikke allerede er kompetent i medfør af andre bestemmelser i denne forordning« også omfatter det tilfælde, hvor parterne i en aftale om overdragelse af rettigheder til et i en EU-medlemsstat registreret varemærke utvetydigt og ubestridt har bestemt, at kompetencen til at påkende enhver tvist angående opfyldelse af aftaleforpligtelserne tildeles domstolene i et land, som ikke er medlem af Den Europæiske Union, og hvor sagsøgeren har sin bopæl (sit hjemsted), når sagsøgeren har anlagt sag ved retten i en EU-medlemsstat, hvor den sagsøgte har sin bopæl (eller sit hjemsted)?

Hvis spørgsmålet besvares bekræftende:

Skal samme forordnings artikel 23, stk. 5, fortolkes således, at den ikke henviser til en værnetingsklausul til fordel for et land, som ikke er medlem af Den Europæiske Union, hvilket bevirker, at den ret, ved hvilken sagen er anlagt i medfør af forordningens artikel 2, skal fastlægge kompetencen på grundlag af de internationale privatretlige bestemmelser i den nationale lov?

Kan en tvist vedrørende opfyldelse, gennem sagsanlæg, af forpligtelsen til at overdrage rettighederne til et i en EU-medlemsstat registreret varemærke, idet den nævnte forpligtelse er afledt af en aftale indgået mellem parterne i den samme tvist, anses for at vedrøre en rettighed, »der forudsætter deponering eller registrering« i henhold til forordningens artikel 22, nr. 4), hvis der tages højde for, at overdragelsen af rettigheder til et varemærke i henhold til loven i den stat, hvor varemærket er registreret, skal indføres i Varemærkeregistret og offentliggøres i det officielle tidende om industriel ejendomsret?

Hvis spørgsmålet besvares benægtende, er forordningens artikel 24 da til hinder for, at den ret, ved hvilken sagen er anlagt i medfør af forordningens artikel 2, i en situation som den i det ovenstående præjudicielle spørgsmål beskrevne fastslår, at retten ikke er kompetent til at træffe afgørelse i sagen, selv om den sagsøgte har givet møde for denne ret, herunder i sidste instans, uden at gøre indsigelse mod rettens kompetence?

⁽¹⁾ EUT L 12, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Spanien) den 23. april 2015 — Florentina Martínez Andrés mod Servicio Vasco de Salud

(Sag C-184/15)

(2015/C 236/34)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Florentina Martínez Andrés

Sagsøgt: Servicio Vasco de Salud

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal § 5, stk. 1, i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP ⁽¹⁾, fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, hvorefter det ved misbrug som følge af anvendelse af aftaler om tidsbegrænset ansættelse ikke generelt anerkendes, at vedtægtsmæssigt personale med tidsbegrænset ansættelse som hjælpepersonale i modsætning til offentligt ansatte i en identisk situation har ret til at fortsætte som arbejdstagere, der er ansat på ubegrænset tid, men som ikke er fastansatte, dvs. at de har ret til at beklæde en midlertidig stilling, indtil denne besættes eller nedlægges i overensstemmelse med de relevante lovbestemte procedurer?

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, ønskes det da belyst, om ækvivalensprincippet skal fortolkes således, at den nationale ret kan sidestille begge situationer, dvs. situationen for offentligt ansatte med tidsbegrænset ansættelse og situationen for vedtægtsmæssigt personale med tidsbegrænset ansættelse som hjælpepersonale, i tilfælde af misbrug i form af anvendelse af aftaler om tidsbegrænset ansættelse, eller om retten skal tage andre elementer end arbejdsgiverens identitet, hvorvidt de leverede tjenesteydelser er ens, eller om der er lighed mellem disse, samt ansættelseskontraktens tidsbegrænsning, i betragtning som led i sin bedømmelse af ligheden mellem de to situationer, som f.eks. de specifikke forhold, der kendetegner den pågældende ansattes ansættelsesforhold eller vedtægtsmæssige forhold eller myndighedernes beføjelse til selv at organisere sig, som begrundet forskelsbehandlingen i begge situationer?

(¹) Bilag til Rådets direktiv 1999/70 af 28. juni 1999 (EFT L 175, s. 43).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 24. april 2015 —
T. D. Rease og P. Wullems mod College bescherming persoonsgegevens**

(Sag C-192/15)

(2015/C 236/35)

Processprog: Nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: T. D. Rease og P. Wullems

Sagsøgt: College bescherming persoonsgegevens

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Foreligger der anvendelse af midler som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281, s. 31), såfremt en registeransvarlig som omhandlet i dette direktivs artikel 2, litra d), uden for EU giver et detektivbureau, der er etableret i EU, i opdrag at anvende midler med henblik på behandling af personoplysninger på en medlemsstats område?
- 2) Indeholder Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, særligt artikel 28, stk. 3 og 4, hjemmel til, at de nationale myndigheder ved deres håndhævelse af den i dette direktiv givne beskyttelse af det enkelte menneske via tilsynsmyndigheden opstiller prioriteter, der fører til, at der ikke finder nogen håndhævelse sted, såfremt kun en enkelt person eller en lille gruppe af personer klager over, at direktivet er tilsidesat?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Spanien) den 29. april 2015 — Juan Carlos Castrejana López mod Ayuntamiento de Vitoria

(Sag C-197/15)

(2015/C 236/36)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Juan Carlos Castrejana López

Sagsøgt: Ayuntamiento de Vitoria

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal § 5, stk. 1, i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP ⁽¹⁾, fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, hvorefter det ved misbrug som følge af anvendelse af aftaler om tidsbegrænset ansættelse ikke generelt anerkendes, at midlertidigt ansatte tjenestemænd i modsætning til offentligt ansatte i en identisk situation har ret til at fortsætte som arbejdstagere, der er ansat på ubegrænset tid, men som ikke er fastansatte, dvs. at de har ret til at beklæde en midlertidig stilling, indtil denne besættes eller nedlægges i overensstemmelse med de relevante lovbestemte procedurer?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, ønskes det oplyst, om ækvivalensprincippet skal fortolkes således, at den nationale ret kan sidestille begge situationer, dvs. situationen for offentligt ansatte med tidsbegrænset ansættelse og situationen for midlertidigt ansatte tjenestemænd, i tilfælde af misbrug i form af anvendelse af aftaler om tidsbegrænset ansættelse, eller om retten skal tage andre elementer end arbejdsgiverens identitet, hvorvidt de leverede tjenesteydelser er ens, eller om der er lighed mellem disse, samt ansættelseskontraktens tidsbegrænsning, i betragtning som led i sin bedømmelse af ligheden mellem de to situationer, som f.eks. de specifikke forhold, der kendetegner den pågældende ansattes ansættelsesforhold eller tjenestemandsmæssige forhold eller myndighedernes beføjelse til selv at organisere sig, som begrundet forskelsbehandlingen i begge situationer?
- 3) Såfremt de ovenstående spørgsmål besvares benægtende, ønskes det oplyst, om effektivitetsprincippet skal fortolkes således, at det i forbindelse med den sag, hvor der konstateres misbrug af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, ligeledes som et bispørgsmål til særskilt afgørelse kan drøftes og fastslås, hvilken sanktion der er passende, hvorved parterne kan nedlægge påstande, fremsætte anbringender og fremføre beviser, i det omfang de finder det passende, eller om effektivitetsprincippet tværtimod er foreneligt med en situation, hvor den berørte med henblik herpå henvises til en ny administrativ procedure og i givet fald et søgsmål?

⁽¹⁾ Bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 (EFT L 175, s. 43).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 5. maj 2015 — Stock '94
Szolgáltató Zrt. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága
(NAV)**

(Sag C-208/15)

(2015/C 236/37)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Stock '94 Szolgáltató Zrt.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1, stk. 2, artikel 2, stk. 1, litra a) og c), artikel 14, stk. 1, artikel 24, stk. 1, artikel 73, artikel 78, litra b), og artikel 135, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾ af 28. november 2006 (herefter »momsdirektivet«) fortolkes således, at levering af varer og ydelse af et lån, der er foretaget i henhold til en aftale mellem integratoren og den integrerede producent, udgør selvstændige (distinct and independent) transaktioner med hensyn til moms eller en enkelt (single) transaktion, hvis afgiftsgrundlag ud over en modydelse for de leverede varer omfatter renter af lånet?
- 2) Såfremt den sidstnævnte fortolkning er i overensstemmelse med momsdirektivet, kan momsdirektivet da hvad angår en enkelt (single) transaktion, der omfatter levering af varer, der er momspligtige, og levering af ydelser, der er fritaget fra moms, fortolkes således, at transaktionen udgør en undtagelse til princippet om, at moms generelt skal pålægges? Hvilke kriterier skal i bekræftende fald være opfyldt?
- 3) Har den omstændighed, at integratoren i henhold til aftalen kan levere nye ydelser til den integrerede producent efter dennes anmodning, eller købe de landbrugsvarer, der er produceret af den integrerede producent, betydning for besvarelsen af de førnævnte spørgsmål og, i bekræftende fald, i hvilket omfang?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Appel iværksat den 6. maj 2015 af Republikken Polen til prøvelse af dom afsagt af Retten den 25. februar 2015 i sag T-257/13, Republikken Polen mod Europa-Kommissionen

(Sag C-210/15 P)

(2015/C 236/38)

Processprog: polsk

Parter

Appellant: Republikken Polen (ved B. Majczyna)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den Europæiske Unions Rets dom af 25. februar 2015 i sag T-257/13, Republikken Polen mod Kommissionen, ophæves i det hele.
- Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/123/EU af 26. februar 2013 (meddelt under nummer C(2013) 981) om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) ⁽¹⁾ erklæres ugyldig, for så vidt som der i denne afgørelse udelukkes udgifter på 28 763 238,60 EUR og 5 688 440,96 EUR, som Republikken Polens godkendte betalingsorgan har afholdt, fra EU-finansiering.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne ved begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Republikken Polen har med sit appelanbringende mod den appellede dom gjort gældende, at der er anlagt en urigtig fortolkning af artikel 11, stk. 1, i forordning nr. 1257/1999 og artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1698/2005, der består i antagelsen om, at tildelingen af støtte til førtidspensionering kræver, at den person, der overdrager en landbrugsbedrift, udøver kommerciel landbrugsvirksomhed, mens det fremgår af disse bestemmelser, at der findes et krav om udøvelse af landbrugsaktiviteter i 10 år (med eller uden et kommercielt formål) forud for overdragelsen af landbrugsbedriften samt et forbud mod, at overdrageren udøver kommerciel landbrugsvirksomhed efter overdragelsen af denne bedrift.

Det er Republikken Polens opfattelse, at der ikke følger et krav om kommerciel landbrugsvirksomhed før overdragelsen af bedriften af EU-retten. I henhold til artikel 11, stk. 1, i forordning nr. 1257/1999 og artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1698/2005 kan den krævede udøvelse af landbrugsaktiviteter i 10 år både være med og uden et kommercielt formål. Derudover forbyder disse bestemmelser, at overdrageren udøver kommerciel landbrugsvirksomhed efter overdragelsen af denne bedrift.

(¹) EUT L 67, s. 20.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven kasatsionen sad (Bulgarien) den 11. maj 2015 — Vasilka Ivanova Gogova mod Ilia Dimitrov Iliev

(Sag C-215/15)

(2015/C 236/39)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven kasatsionen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vasilka Ivanova Gogova

Sagsøgt: Ilia Dimitrov Iliev

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er den civile domstols lovbestemte mulighed for at træffe afgørelse i en sag, hvor forældrene strider om deres barns rejse til udlandet og udstedelse af identitetsdokumenter, og hvor den materielle ret, der finder anvendelse, fastsætter fælles udøvelse af disse forælderrettigheder for så vidt angår barnet, en sag, som vedrører »tilkendelse, udøvelse, delegation samt hel eller delvis frakendelse af forældreansvar« i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 (¹) om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar, som artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 2201/2003 finder anvendelse på?
- 2) Foreligger der grunde til at fastsætte en international kompetence i civile søgsmål vedrørende forældreansvar, hvis afgørelsen erstatter en retlig situation, som har betydning for en administrativ sag vedrørende barnet, og den gældende ret fastsætter, at denne sag skal gennemføres i en bestemt EU-medlemsstat?

- 3) Må det antages, at der foreligger en aftale om værneting i henhold til artikel 12, stk. 1, litra b), i forordning nr. 2201/2003, hvis repræsentanten for den kassationsinstævnte ikke har anfægtet rettens kompetence, men denne imidlertid ikke er befuldmægtiget, men udpeget af retten på grund af vanskeligheder med at underrette den kassationsinstævnte, så han kan deltage i sagen personligt eller ved en befuldmægtiget repræsentant?

⁽¹⁾ EUT L 338, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Ireland (Irland) den 22. maj 2015 —
Minister for Justice and Equality mod Francis Lanigan**

(Sag C-237/15)

(2015/C 236/40)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Ireland

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Minister for Justice and Equality

Sagsøgt: Francis Lanigan

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvad er virkningen af den manglende overholdelse af fristerne i artikel 17 i rammeafgørelse af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstater (2002/584/RIA) ⁽¹⁾ sammenholdt med bestemmelserne i rammeafgørelsens artikel 15?
- 2) Medfører den manglende overholdelse af fristerne i artikel 17 i rammeafgørelse af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstater (2002/584/RIA) rettigheder for en person, der er varetægtsfængslet i afventning af en afgørelse om den pågældendes overgivelse for en periode, der ligger udover disse tidsfrister?

⁽¹⁾ EUT L 190, s. 1.

**Appel iværksat den 27. maj 2015 af Land Hessen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling)
den 17. marts 2015 i sag T-89/09, Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG mod Europa-Kommissionen**

(Sag C-242/15 P)

(2015/C 236/41)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Land Hessen (ved Rechtsanwältin U. Soltész og A. Richter)

De andre parter i appelsagen: Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 17. marts 2015 i sag T-89/09 ophæves, for så vidt som den annullerede Kommissionens beslutning K(2008) 6017 endelig af 21. oktober 2008, Statsstøtte N 512/2007 — Tyskland, Abalon Hardwood Hessen GmbH.

- Frifindelse i det hele.
- Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG tilpligtes at betale appellantens omkostninger i forbindelse med sagen for Retten og for Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen fremsat fire appelanbringender:

1. Med det første appelanbringende har appellanten gjort gældende, at Retten retligt ukorrekt underkendte Kommissionens skønsmargen. Afgørelsen af, om en garanti har en støtteværdi, er et økonomisk komplekst spørgsmål, hvorved Kommissionen råder over en skønsmargen. Denne skønsmargen har Kommissionen under sin langvarige afgørelsespraksis udøvet på den måde, at den har beregnet støtteværdien af garantier ydet af de tyske delstater i overensstemmelse med de tyske myndigheders retningslinjer til 0,5 % af garantiværdien. Den senere offentliggørelse af 2000-garantimeddelelsen kan ikke ændre herved.
2. Derudover underkendte Retten (andet appelanbringende), at der for så vidt angår støttebegrebet i artikel 107 TEUF er tale om et objektive begreb, som ikke kan påvirkes af Kommissionens godkendelse. Støtteværdien af en garanti kan ikke ændres ved en godkendelse af støtteordningen. Dette gælder særligt for så vidt angår de minimis-støtte, da en sådan ikke henhører under artikel 107 TEUF og derfor ikke kan være genstand for en godkendelsesafgørelse fra Kommissionens side.
3. Med det tredje appelanbringende har appellanten gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af lighedsprincippet. Ved beregningen af garantiers støtteværdi på grundlag af godkendte og ikke-godkendte støtteordninger er der tale om det samme faktiske forhold, som uden objektiv begrundelse behandles forskelligt. Endvidere foretog Retten ved anvendelsen af 0,5 %-metoden retligt ukorrekt en sondring mellem garantier, der blev ydet før og efter offentliggørelsen af 2000-garantimeddelelsen. Kommissionens praksis i forhold til Tyskland er imidlertid i det foreliggende tilfælde mere speciel end den almindelige garantimeddelelse, og den her omtvistede beregningsmetode ville desuden også være lovlig, hvis den kunne måles efter garantimeddelelsens målestok.
4. Endelig har appellanten med det fjerde appelanbringende gjort gældende, at der foreligger en retlig fejl ved bedømmelsen af retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Beskyttelsesværdig er for det første Land Hessens forventning om, at Kommissionen har accepteret 0,5 %-metoden i sin langvarige afgørelsespraksis og endvidere udtrykkeligt har bekræftet dette i sin skrivelse af 1998. Derudover har Kommissionen under den omfattende undersøgelsesprocedure af de Land Hessens garantiretningslinjer ikke anfægtet 0,5 %-metoden.

Appel iværksat den 28. maj 2015 af Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 17. marts 2015 i sag T-89/09, Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG mod Europa-Kommissionen

(Sag C-246/15 P)

(2015/C 236/42)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG (ved Rechtsanwältin J. Heithecker og J. Ylinen)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Land Hessen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Punkt 2 i den appellerede doms konklusion ophæves, for så vidt som det tredje anbringende vedrørende investeringsstøtten og salget af en offentligt ejet grund forkastes.
- Punkt 3-5 i den appellerede doms konklusion ophæves.
- Kommissionen og Land Hessen tilpligtes at betale sagens omkostninger

Endvidere opretholdes følgende af de påstande, som appellanten nedlagde i første instans:

- Kommissionens beslutning K(2008) 6017 endelig af 21. oktober 2008 statsstøtte N 512/2007 — Tyskland, Abalon Hardwood Hessen GmbH annulleres, for så vidt som det deri fastslås, at den anmeldte støtte med regionalt sigte udgør eksisterende støtte som omhandlet i artikel 1, litra b), nr. ii), i forordning (EF) nr. 659/1999.
- Kommissionens beslutning K(2008) 6017 endelig af 21. oktober 2008 statsstøtte N 512/2007 — Tyskland, Abalon Hardwood Hessen GmbH annulleres, for så vidt som det deri fastslås, at salget af en offentligt ejet grund ikke udgør statsstøtte som omhandlet artikel 87, stk. 1, EF.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Denne appel vedrører de forudsætninger, hvorunder Kommissionen kan forkaste klagepunkterne fra en direkte konkurrent til støttemodtageren i en klagesag vedrørende statsstøtte uden at indlede en formel undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 108, stk.2, TEUF.

Appellanten er af den opfattelse, at Retten i den appellerede dom skulle have tiltrådt det tredje anbringende, hvormed det blev anfægtet, at der ikke blev indledt en formel undersøgelsesprocedure, ikke kun — som det var tilfældet — i forhold til den anfægtede støtteforanstaltning i form af garantier, men også med hensyn til de anfægtede støtteforanstaltninger i form af investeringsstøtte og salg af en offentligt ejet grund.

Appellanten har til støtte for appellen fremsat fem anbringender:

1. Retten begik for så vidt angår investeringsstøtten en retlig fejl ved at fastslå, at afgørelsen af 6. december 2007 var irrelevant ved behandlingen af det tredje anbringende, eftersom Kommissionen på trods af, at den foretog en omhyggelig undersøgelse i forbindelse med den administrative procedure, ikke kunne være bekendt med denne afgørelse, og endvidere kunne denne afgørelse ikke indvirke på resultatet af Kommissionens undersøgelse.
2. Retten anlagde et åbenligt urigtigt skøn og begik flere retlige fejl ved at fastslå, at i henhold til den sagkyndige udtalelse vedrørende værdien af den offentlige grund, der blev solgt til støttemodtageren, var de bygninger, der lå på nævnte grund værdiløse.
3. Retten begik en retlig fejl ved at finde, at Kommissionen i den administrative procedure retmæssigt kunne lægge til grund, at beløbet på 1 400 000 EUR, der blev fratrukket i den i henhold til den sagkyndige udtalelse vurderede købspris, svarede til markedsprisen for nedrivningen af samtlige de bygninger, der lå på den til støttemodtageren solgte grund.
4. Retten begik flere retlige fejl i forbindelse med vurderingen af § 4, nr. 6, i kontrakten om køb af grunden, som foreskriver, at støttemodtageren skal lade nedrive samtlige de bygninger, der ligger på den pågældende grund, og foretage yderligere betalinger til overdrageren af grunden, såfremt der ikke foretages hel eller delvis nedrivning inden 10 år efter overdragelsen af grunden, eller det viser sig, at gængse nedrivningsomkostninger ligger under de i den nævnte kontrakt fastsatte 1 400 000 EUR.
5. Retten pålagde med urette appellanten at betale sagens omkostninger, eftersom søgsmålet var begrundet med hensyn til tre af de fem anfægtede støtteforanstaltninger, og appellanten med hensyn til de to yderligere støtteforanstaltninger kun havde anlagt sag, fordi hverken de dokumenter, der blev tilsendt denne under den administrative procedure, eller kommissionsbeslutningen indeholdt detaljerede oplysninger derom.

RETTEN

Rettsens dom af 3. juni 2015 — Pensa Pharma mod KHIM — Ferring og Farmaceutisk Laboratorium Ferring (PENSA PHARMA og pensa)

(Forenede sager T-544/12 og T-546/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket PENSA PHARMA og EF-figurmærket pensa — de ældre, nationale og benelux ordmærker PENTASA — udtrykkeligt samtykke til registrering af EF-varemærket inden der er indgivet begæring om ugyldighed — artikel 53, stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 og artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009)

(2015/C 236/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Pensa Pharma, SA (Valencia, Spanien) (ved advokaterne M. Esteve Sanz, M. González Gordon og R. Kunze)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved P. Geroulakos og J. Crespo Carrillo, som befuldmægtigede)

De andre parter i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenienter ved Retten: Ferring BV (Hoofddorp, Nederlandene) og Farmaceutisk Laboratorium Ferring A/S (København, Danmark) (først ved solicitor I. Fowler, advokaterne A. Renck, V. von Bomhard og D. Slopek, derefter ved advokaterne I. Fowler, A. Renck, V. von Bomhard og J. Fuhrmann, og endelig ved I. Fowler og J. Fuhrmann)

Sagens genstand

To søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelser truffet den 1. oktober 2012 af Femte Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sager R 1883/2011-5 og R 1884/2011-5) vedrørende en ugyldighedssag mellem på den ene side Ferring BV og Farmaceutisk Laboratorium Ferring A/S og, på den anden side, Pensa Pharma SA.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Pensa Pharma SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 55 af 23.2.2013.

Rettsens dom af 4. juni 2015 — Stayer Ibérica mod KHIM — Korporaciya »Masternet« (STAYER)

(Sag T-254/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-figurmærke STAYER — det ældre internationale ordmærke STAYER — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009)

(2015/C 236/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Stayer Ibérica, SA (Pinto, Spanien) (ved advokat S. Rizzo)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved P. Geroulakos, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: ZAO Korporaciya »Masternet« (Moskva, Rusland) (ved advokat N. Bürglen)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 4. marts 2013 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2196/2011-2) vedrørende en ugyldighedssag mellem ZAO Korporaciya »Masternet« og Stayer Ibérica, SA.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 4. marts 2013 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2196/2011-2) annulleres, for så vidt som den erklærer EF-figurmærket STAYER ugyldigt for »dele af maskiner, diamantskæreværktøjer til skæring, fræsning og rengøring; borehoveder og skiver til skæring af marmor, granit, sten, sandsten, gulvfliser, teglsten, mursten, beton, macadam og mere generelt skæreværktøjer, såsom dele af maskiner indeholdt i klasse 7« i klasse 7 samt for »hånddrevne slibeværktøjer (skiver og slibeskiver)« i klasse 8.
- 2) I øvrigt frifindes Harmoniseringskontoret.
- 3) Harmoniseringskontoret, Stayer Ibérica, SA og ZAO Korporaciya »Masternet« bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 207 af 20.7.2013.

Rettens dom af 4. juni 2015 — Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein mod ECB

(Sag T-376/13) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — afgørelse 2004/258/EF — udvekslingsaftale af 15. februar 2012 mellem Grækenland og ECB og Eurosystemets nationale centralbanker — bilag A og B — delvist afslag på aktindsigt — offentlighedens interesse — Unionens eller en medlemsstats valutapolitik — ECB eller Eurosystemets nationale centralbankers interne finanser — stabiliteten af det finansielle system i Unionen)

(2015/C 236/45)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein (Kiel, Tyskland) (ved advokaterne O. Hoepner og D. Unrau)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved A. Sáinz de Vicuña Barroso, S. Lambrinoc og K. Laurinavičius, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne H.-G. Kamann og P. Gey)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 22. maj 2013, der blev meddelt sagsøgeren ved skrivelse af dennes formand, om delvist afslag på begæringen om aktindsigt i bilag A og B til »Exchange agreement dated 15. February 2012 among the Hellenic Republic and the European Central Bank and the Eurosystem NCBs listed herein« (udvekslingsaftale af 15. februar 2012 mellem Den Helleniske Republik og Den Europæiske Centralbank og Eurosystemets nationale centralbanker, der nævnes deri).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Centralbank frifindes.
- 2) Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 7.9.2013.

Rettens dom af 3. juni 2015 — Bora Creations mod KHIM — Beauté prestige international (essence)

(Sag T-448/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket essence — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009)

(2015/C 236/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Bora Creations (Ceuta, Spanien) (ved advokaterne R. Lange, G. Hild og C. Pape)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Beauté prestige international (Paris, Frankrig) (ved advokaterne T. de Haan og P. Péters)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 6. juni 2013 af Femte Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1085/2012-5) vedrørende en ugyldighedssag mellem Beauté prestige international og Bora Creations, SL.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Bora Creations, SL betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 304 af 19.10.2013.

Rettens dom af 10. juni 2015 — AgriCapital mod KHIM — agri.capital (AGRI.CAPITAL)(Sag T-514/13) ⁽¹⁾**(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket AGRI.CAPITAL — de ældre EF-ordmærker AgriCapital og AGRICAPITAL — relativ registreringshindring — manglende lighed mellem tjenesteydelserne — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009)**

(2015/C 236/47)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* AgriCapital Corp. (New York, De Forenede Stater) (ved advokaterne P. Meyer og M. Gramsch)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved P. Geroulakos, som befuldmægtiget)*Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten:* agri.capital GmbH (Münster, Tyskland) (ved advokat A. Nordemann-Schiffel)**Sagens genstand**

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 10. juli 2013 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (sag R 2236/2012-2) vedrørende en indsigelsessag mellem AgriCapital Corp. og agri.capital GmbH

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) AgriCapital Corp. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 352 af 30.11.2013.**Rettens dom af 3. juni 2015 — Giovanni Cosmetics mod KHIM — Vasconcelos & Gonçalves (GIOVANNI GALLI)**(Sag T-559/13) ⁽¹⁾**(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket GIOVANNI GALLI — det ældre EF-ordmærke GIOVANNI — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — et fornavns og et efternavns fornødne særpræg)**

(2015/C 236/48)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Giovanni Cosmetics, Inc. (Rancho Dominguez, Californien, De Forenede Stater) (ved advokaterne J. van den Berg og M. Meddens-Bakker)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved M. Rajh, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Vasconcelos & Gonçalves, SA (Lissabon, Portugal)

Sagens genstand

Søgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 13. august 2013 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1189/2012-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Giovanni Cosmetics, Inc. og Vasconcelos & Gonçalves, SA

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Giovanni Cosmetics, Inc. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 25.1.2014.

Rettens dom af 3. juni 2015 — Luxembourg Pamol (Cyprus) og Luxembourg Industries mod Kommissionen

(Sag T-578/13) ⁽¹⁾

(Annullationsøgsmaal — plantebeskyttelsesmidler — offentliggørelse af dokumenter vedrørende optagelse af aktive stoffer — afslag på en anmodning om fortrolig behandling af visse oplysninger — den anfægtede retsakt kan ikke tilskrives sagsøgte — afvisning)

(2015/C 236/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Luxembourg Pamol (Cyprus) Ltd (Nicosia, Cypern) og Luxembourg Industries Ltd (Tel-Aviv, Israel) (ved advokaterne C. Mereu og K. van Maldegem)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. von Rintelen og P. Ondrůšek, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse, der blev meddelt ved Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritets (EFSA) skrivelse af 8. oktober 2013, om at offentliggøre visse dele af de dokumenter, med hensyn til hvilke sagsøgerne havde anmodet om fortrolig behandling.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Luxembourg Pamol (Cyprus) Ltd og Luxembourg Industries Ltd betaler sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 45 af 15.2.2014.

Rettens dom af 3. juni 2015 — Levi Strauss mod KHIM — L&O Hunting Group (101)(Sag T-604/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket 101 — det ældre EF-ordmærke 501 — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 236/50)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Levi Strauss & Co. (New Castle, Californien, De Forenede Stater) (først ved advokaterne V. von Bomhard og J. Schmitt, derefter ved V. von Bomhard)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved G. Schneider og M. Fischer, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: L&O Hunting Group GmbH (Isny im Allgäu, Tyskland) (ved advokaterne K. Kuck, K. Landes og G. Müllejans)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 6. september 2013 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1538/2012-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Levi Strauss & Co. og L&O Hunting Group GmbH.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 6. september 2013 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1538/2012-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Levi Strauss & Co. og L&O Hunting Group GmbH annulleres.
- 2) Harmoniseringskontoret og L&O Hunting Group GmbH bærer deres egne omkostninger og betaler de af Levi Strauss & Co. afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 25.1.2014.

Rettens dom af 3. juni 2015 — BP mod FRA(Sag T-658/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — kontraktansat — ansatte i Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder — ikke-forlængelse af en tidsbegrænset kontrakt for en tidsbegrænset periode — ret til kontradiktion — omplacering til en anden afdeling indtil kontraktens udløb — vurdering af de faktiske omstændigheder — urigtig gengivelse af beviserne — begrundelsespligt)

(2015/C 236/51)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: BP (Barcelona, Spanien) (ved advokaterne L. Levi og M. Vandenbussche)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) (ved M. Kjærøum, som befuldmægtiget, bistået af advokat B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af EU-Personaleretten (Anden Afdeling) den 30. september 2013 i sag BP mod FRA (F-38/12, Sml. Pers, EU:F:2013:138), med påstand om ophævelse af denne dom

Konklusion

- 1) Dom afsagt af EU-Personaleretten (Anden Afdeling) den 30. september 2013 i sag BP mod FRA (F-38/12, Sml. Pers, EU:F:2013:138) ophæves, for så vidt som retten frifandt sagsøgte i det søgsmål, der var anlagt til prøvelse af afgørelsen truffet af Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder(FRA), der er indeholdt i en skrivelse af 27. februar 2012, om ikke at forlænge BP's ansættelseskontrakt som kontraktansat.
- 2) Afgørelsen truffet af FRA, der er indeholdt i en skrivelse af 27. februar 2012, om ikke at forlænge BP's ansættelseskontrakt som kontraktansat, annulleres.
- 3) I øvrigt frifindes Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder.
- 4) BP og FRA bærer deres egne omkostninger såvel i sagen for Personaleretten som i sagen for Retten.

⁽¹⁾ EUT C 61 af 1.3.2014.

Retten dom af 4. juni 2015 — Bora Creations mod KHIM (gel nails at home)

(Sag T-140/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket gel nails at home — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 236/52)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Bora Creations, SL (Ceuta, Spanien) (ved advokaterne R. Lange, G. Hild og E. Schalast)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Poch, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 5. december 2013 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 450/2013-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnat gel nails at home som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Bora Creations, SL betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 135 af 5.5.2014.

Rettens dom af 4. juni 2015 — Deluxe Laboratories mod KHIM (deluxe)(Sag T-222/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket deluxe — absolutte registreringshindringer — manglende fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — manglende beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009 — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009 — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009)

(2015/C 236/53)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Deluxe Laboratories, Inc. (Burbank, Californien, De Forenede Stater) (ved advokat S. Serrat Viñas)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved S. Palmero Cabezas, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 22. januar 2014 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1250/2013-2) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet deluxe som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 22. januar 2014 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1250/2013-2) annulleres.
- 2) Harmoniseringskontoret betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 10.6.2014.

Rettens dom af 3. juni 2015 — Lithomex mod KHIM — Glaubrecht Stingel (LITHOFIX)(Sag T-273/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket LITHOFIX — de ældre nationale og internationale ordmærker LITHOFIN — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — lighed mellem varerne — ingen forpligtelse til at foretage undersøgelse i forhold til samtlige varer omfattet af det ældre varemærke — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 236/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Lithomex ApS (Langeskov, Danmark) (ved advokat L. Ullmann)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved S. Bonne, som befuldmægtiget)

De andre parter i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Glaubrecht Stingel GmbH & Co. KG (Wendlingen, Tyskland) (ved advokat T. Krüger)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 17. februar 2014 af Femte Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2280/2012–5) vedrørende en ugyldighedssag mellem Glaubrecht Stingel GmbH & Co. KG og Lithomex ApS.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Lithomex ApS betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 253 af 4.8.2013.

Retten dom af 9. juni 2015 — Navarro mod Kommissionen

(Sag T-556/14 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — kontraktansat — ansættelse — indkaldelse af interessetilkendegivelser — krævede minimumskvalifikationer — afslag på ansættelse — tilsidesættelse af artikel 116, stk. 2, i Personalerettens procesreglement — retlig fejl — urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder)

(2015/C 236/55)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Victor Navarro (Sterrebeek, Belgien) (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Blot)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved C. Berardis-Kayser og G. Berscheid, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af EU-Personaleretten (Tredje Afdeling) den 21. maj 2014, Navarro mod Kommissionen (F-46/13, Sml. Pers, EU:F:2014:104), med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Victor Navarro betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 351 af 6.10.2014.

Retten dom af 4. juni 2015 — Yoo Holdings mod KHIM — Eckes-Granini Group (YOO)(Sag T-562/14) ⁽¹⁾**(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket YOO — ældre nationalt og internationalt ordmærke YO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)**

(2015/C 236/56)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Yoo Holdings Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokat D. Farnsworth)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved S. Bonne, som befuldmægtiget)*Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten:* Eckes-Granini Group GmbH (Nieder-Olm, Tyskland) (ved advokat W. Berlit)**Sagens genstand**

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 29. april 2014 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 762/2013-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Eckes-Granini Group GmbH og Yoo Holdings Ltd

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Yoo Holdings Ltd betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 351 af 6.10.2014.

Sag anlagt den 10. april 2015 — Mabrouk mod Rådet

(Sag T-175/15)

(2015/C 236/57)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Mohamed Marouen Ben Ali Bel Ben Mohamed Mabrouk (Tunis, Tunesien) (ved advokaterne J.-R. Farthouat, J.-P. Mignard og N. Boulay, samt solicitor S. Crosby)*Sagsøgt:* Rådet for Den Europæiske Union**Sagsøgerens påstande**

- Annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2015/157 (EUT 2015 L 26, s. 29) om ændring af afgørelse 2011/72/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Tunesien (EUT 2011 L 28, s. 62), for så vidt som de vedrører sagsøgeren, idet disse restriktive foranstaltninger består i indfrysning af aktiver i EU.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at retsforfølgningen mod sagsøgeren i kraft af dens karakter, indhold og varighed ikke giver Rådet et tilstrækkeligt grundlag for den anfægtede retsakt.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at den anfægtede retsakt er uforenelig med artikel 47 i EU's charter om grundlæggende rettigheder, idet den blev vedtaget i strid med princippet om en rimelig frist som omhandlet i nævnte artikel 47.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at Tunesien vellykket har afsluttet overgangen til demokrati, som bl.a. Rådet selv har anerkendt, således at den anfægtede retsakt er uden genstand og dermed ulovlig.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af uskyldsformodningen og en løbende tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, i hvilken forbindelse den anfægtede retsakt krænker dette princip og er ulovlig.
5. Med det femte anbringende gøres det gældende, at der er foretaget et åbenbart urigtigt skøn, idet den anfægtede retsakt blev vedtaget alene under henvisning til Rådets udenrigs- og sikkerhedspolitiske formål med udelukkelse af sagens strafferetlige aspekter og navnlig sagens faktum.
6. Med det sjette anbringende gøres det gældende, at sagsøgerens ejendomsret er blevet krænket.

Sag anlagt den 27. april 2015 — Redpur mod KHIM — Redwell Manufaktur (Redpur)**(Sag T-227/15)**

(2015/C 236/58)

*Stævningen affattet på tysk***Parter**

Sagsøger: Redpur GmbH (Hayingen, Tyskland) (ved advokat S. Schiller)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Redwell Manufaktur GmbH (Hartberg, Østrig)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger: Redpur GmbH

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »Redpur« — registreringsansøgning nr. 10 934 305

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. februar 2015 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 678/2014-1)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres og indsigelsen forkastes.

- EF-varemærkeansøgning nr. 10 934 305 registreres i sin helhed, subsidiært hjemvises sagen til appelkammeret.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale de omkostninger, der er opstået for sagsøgeren i den foreliggende sag.
- Redwell Manufaktur GmbH tilpligtes at betale de omkostninger, der er opstået for sagsøgeren i sagen for indsigelsesafdelingen og for appelkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 15. maj 2015 — Cryo-Save mod KHIM — MedSkin Solutions Dr. Suwelack (Cryo-Save)

(Sag T-239/15)

(2015/C 236/59)

Stævningen affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Cryo-Save AG (Freienbach, Schweiz) (ved advokat C. Onken)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG (Billerbeck, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: Cryo-Save AG

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »Cryo-Save« — EF-varemærke nr. 4 625 216

Sagen for Harmoniseringskontoret: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 3. marts 2015 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2567/2013-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse ændres således, at afgørelsen af 30. oktober 2013 fra den afdeling, der har foretaget ophævelsen, ophæves, og begæringen om fortabelse af EF-varemærke nr. 4 625 216 forkastes.

Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse.

- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 56, stk. 2, i forordning nr. 207/2009, sammenholdt med regel 37, litra b), nr. iv), i forordning nr. 2868/95.
- Tilsidesættelse af artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 18. maj 2015 — Grupo Bimbo mod KHIM (Formen på stænger med fire ringe)**(Sag T-240/15)**

(2015/C 236/60)

Processprog: spansk

Parter*Sagsøger:* Grupo Bimbo, SAB de CV (Mexico, Mexico) (ved advokat N. Fernández Fernández-Pacheco)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)**Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret***Det omtvistede varemærke:* Tredimensionelt EF-varemærke (formen på stænger med fire ringe) — registreringsansøgning nr. 12 551 867*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 2. marts 2015 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1602/2014-1)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres, idet den er retsstridig og ikke overholder de gældende retsfor skrifter om EF-varemærker, hvorefter der afsiges dom i overensstemmelse med påstandene i stævningen, henset til, at det ansøgte tredimensionelle varemærke har fornødent særpræg, hvorved det fastslås, at det tredimensionelle varemærke vedrørende varemærkeansøgning nr. 12 551 867 kan registreres i sin helhed for varer i klasse 5, 29 og 30 i den internationale klassifikation.
- Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og andre, der modsætter sig denne påstand, tilpligtes at betale sagens omkostninger og tilbagebetale det klagegebyr, der blev betalt til Harmoniseringskontoret, samt de dertil svarende vederlag.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 18. maj 2015 — ACDA m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-242/15)**

(2015/C 236/61)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøgere:* Automobile Club des Avocats — ACDA (Paris, Frankrig), Organisation des Transporteurs Routiers Européens — OTRE (Bordeaux, Frankrig), Fédération française des motards en colère — FFMC (Paris), Fédération française de motocyclisme (Paris) og Union nationale des automobile clubs (Paris) (ved advokat M. Lesage)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling.

- Europa-Kommissionens udtalelse SA.38271 af 28. oktober 2014 om statsstøtte SA.2014/N 38271 knyttet til Plan for relancering af motorvejene på fransk territorium, der blev offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende (EUT) den 20. februar 2015, annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fem anbringender.

1. Første anbringende om, at planen for relancering af de franske motorveje (herefter »PRA«) ved brug af offentlige midler har medført en konkret begunstiging af de selskaber, der har koncessioner på motorvejene.
2. Andet anbringende om, at PRA påvirker konkurrencen.
3. Tredje anbringende om en overkompensation af de udgifter, som de selskaber, der har koncessioner på motorvejene, har påtaget sig, som er uforenelig med deres opgave af almen økonomisk interesse.
4. Fjerde anbringende om hindringer for samhandelen mellem medlemsstaterne.
5. Femte anbringende om ulovlige ændringer af PRA uden ny anmeldelse til Kommissionen efter udtalelse SA.38271.

Sag anlagt den 15. maj 2015 — Ivanyushchenko mod Rådet

(Sag T-246/15)

(2015/C 236/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Yuriy Volodymyrovych Ivanyushchenko (Yenakievo, Ukraine) (ved barristers B. Kennelly og J. Pobjoy og solicitor R. Gherson)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2015/364 af 5. marts 2015 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2015 L 62, s. 25) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/357 af 5. marts 2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2015 L 62, s. 1) annulleres, i det omfang de finder anvendelse over for sagsøgeren.

- Subsidiært fastslås det, at artikel 1, stk. 1, i Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 (som ændret) og artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 (som ændret) er uanvendelige på grund af ulovlighed, i det omfang de finder anvendelse over for sagsøgeren.

- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at Rådet ikke har angivet et korrekt retsgrundlag for Rådets afgørelse (FUSP) 2015/364 (herefter »afgørelsen«) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/357 (herefter »forordningen«) (herefter samlet »de anfægtede retsakter«). Artikel 29 i traktaten om Den Europæiske Union er ikke et korrekt retsgrundlag for afgørelsen, idet det klagepunkt, der blev rejst over for sagsøgeren, ikke identificerede ham som en person, der havde undergraved demokratiet i Ukraine eller berøvet den ukrainske befolkning de goder, der kommer af en bæredygtig udvikling i landet (som omhandlet i artikel 23 TEU og de generelle bestemmelser i artikel 21, stk. 2, TEU). Eftersom afgørelsen var ugyldig, kunne Rådet ikke støtte sig på artikel 215, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ved vedtagelsen af forordningen.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at Rådet har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at lægge til grund, at kriteriet for at opføre sagsøgeren på listen i artikel 1, stk. 1, i Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 (som ændret) og i artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 (som ændret) var opfyldt. Sagsøgeren er ikke blevet gjort til genstand for en straffesag »for uretmæssig tilegnelse af offentlige midler eller aktiver«.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at Rådet har tilsidesat sagsøgerens ret til forsvar samt retten til god forvaltning og til en effektiv domstolsprøvelse. Navnlig har Rådet undladt omhyggeligt og upartisk at undersøge, om de anførte grunde til begrundelse af en genopførelse var velbegrundede i lyset af de bemærkninger, som sagsøgeren havde fremsat forud for genopførelsen.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at Rådet har tilsidesat sin forpligtelse til at angive en tilstrækkelig begrundelse for at genopføre sagsøgeren.
5. Med det femte anbringende gøres det gældende, at Rådet ubegrundet og uforholdsmæssigt har tilsidesat sagsøgerens grundlæggende rettigheder, herunder dennes ret til beskyttelse af ejendom og omdømme. De anfægtede retsakters konsekvenser for sagsøgeren er vidtrækkende, både hvad angår dennes ejendom og dennes globale omdømme. Rådet har ikke godtgjort, at indfrysningen af sagsøgerens aktiver og økonomiske ressourcer er forbundet med eller begrundet i noget legitimt mål, og endnu mindre, at den er forholdsmæssig i forhold til et sådant mål.
6. Med det sjette anbringende, der er anført til støtte for konstateringen om ulovlighed, gøres det gældende, at såfremt artikel 1, stk. 1, i Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 (som ændret) og artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 (som ændret) i modsætning til det i andet anbringende anførte skal fortolkes således, at de omfatter enhver efterforskning forestået af de ukrainske myndigheder, uanset om der foreligger nogen retsafgørelse, som understøtter denne, eller nogen retssag, hvorved der foretages en efterprøvelse heraf eller føres tilsyn hermed, vil opførelseskriteriet henses til det vilkårlige omfang og det vilkårlige anvendelsesområde, som vil følge af en sådan bred fortolkning, savne et korrekt retsgrundlag og/eller være uforholdsmæssigt i forhold til målene med afgørelsen og forordningen. Bestemmelsen vil derfor være ulovlig.

Sag anlagt den 26. maj 2015 — Close og Cegelec mod Parlamentet**(Sag T-259/15)**

(2015/C 236/63)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: SA Close (Harzé-Aywaille, Belgien) og Cegelec (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne J.-M. Ridders og J.-L. Teheux)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgernes påstande

- Europa-Parlamentets afgørelse af ukendt dato om tildeling af en offentlig bygge- og anlægskontrakt for »projekt vedrørende udvidelse og modernisering af Konrad Adenauer-Bygningen i Luxembourg«, parti 73 (energienhed), med reference INLO-D-UPIL-T-14-A04, til konsortiet ENERGIE-KAD (bestående af selskaberne MERSCH og SCHMITZ PRODUCTION SARL og ENERGOLUX S.A.) og tilsvarende om ikke at have valgt sagsøgernes tilbud, annulleres.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremført to anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af begrundelsespligten og princippet om gennemsigtighed, for så vidt som det ikke ud fra begrundelserne for afvisningen af sagsøgernes tilbud og uddragene af afgørelsen om at tildele kontrakten til konsortiet ENERGIE-KAD kan kontrolleres, at disse tilbudsgivere opfylder de kvalitative udvælgelseskrav, der er foreskrevet i udbudsdokumenterne.
2. Andet anbringende om et åbenbart urigtigt skøn og en tilsidesættelse af lighedsprincippet og princippet om ikke-forskelsbehandling.

Sagsøgerne gør gældende, at Parlamentet har foretaget et åbenbart urigtigt skøn ved at tildele den pågældende kontrakt til konsortiet ENERGIE-KAD og at udvælgelseskriterierne ikke er blevet anvendt i overensstemmelse med udbudsbetingelserne og under overholdelse af principperne om gennemsigtighed, proportionalitet, ligebehandling og ikke-forskelsbehandling som krævet i artikel 102 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25.10.2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298, s. 1).

Sag anlagt den 26. maj 2015 — Edison mod KHIM — Eolus Vind (e)**(Sag T-276/15)**

(2015/C 236/64)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Edison SpA (Milano, Italien) (ved advokaterne D. Martucci, F. Boscarior de Roberto og I. Gatto)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Eolus Vind AB (publ) (Hässleholm, Sverige)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger: Edison SpA

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke, der indeholder bogstavet »e« — registreringsansøgning nr. 10 420 941

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 24. februar 2015 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2358/2013-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 5. juni 2015 — Banimmo mod Kommissionen

(Sag T-293/15)

(2015/C 236/65)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Banimmo SA (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne V. Ost og M. Vanderstraeten)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten og af sagsøgerens ret til god forvaltning og til effektiv domstolsbeskyttelse, for så vidt som Kommissionen til trods for sagsøgerens gentagne anmodninger aldrig gav sagsøgeren nogen begrundelse for afslaget på sagsøgerens bud.
  2. Andet anbringende om tilsidesættelse af gennemsigtighedsprincippet og af princippet om ligebehandling af tilbudsgivere som følge af en under proceduren foretaget ændring af visse grundlæggende oplysninger i den pågældende meddelelse om søgning efter bygninger.
  3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af gennemsigtighedsprincippet, idet Kommissionens gennemførelse af forhandlingerne med de forskellige tilbudsgivere var uforudsigelig og uigennemsigtig, idet den bl.a. undlod formelt at meddele procedurens faser og fristerne for indgivelse af bud.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA